Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.- Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Δίδλου, 117, ἔναντι Χρυσοσπηλαιωτίσσης

Περίοδος Β'.—Τόμ. 7ον. | Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου 1900 | Ἔτος 22ον. — Ἀριθ. 21

Η ΧΡΥΣΟΦΟΡΟΣ ΦΛΕΨ

[Μυθιστορία ὑπὸ ANDRÉ LAURIE.]

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 173.)

Μετὰ ἓν τέταρτον ἐργασίας, ὁ Λωμόνδος καὶ ὁ Λεγκὲν φυσῶντες ἐναλλὰξ εἰς τὸ στόμα τοῦ Δάδις, κατώρθωσαν νὰ ἐπαναφέρουν τὴν ἀναπνοήν, ἐν ᾧ ἡ κυρία Μασσαὶ καὶ ἡ Μαργαρόνα ἔτριβον αὐτὸν μὲ δύναμιν ὅπως ἀναζωογονήσουν τὰ παγωμένα μέλη του. Μετ' ὀλίγον ὁ Δάδις συνῆλθεν, ἀνεκάθισεν, ἐκπαρνίσθη, ἔστρεψε τὴν κεφαλὴν δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ καὶ περιέφερε πέριξ του ἄτονον βλέμμα. Διακρίνας πλησίον του τὴν φιάλην τοῦ ρουμίου, τὴν ἥρπασε, τὴν ἐξεπωμάτισε, καὶ θέσας αὐτὴν εἰς τὸ στόμα του, κατέπιε τὸ περισσότερον μέρος τοῦ περιεχομένου της. Ἔπειτα ἰδὼν τριγύρω του μὲ βλέμμα διαυγέστερον, ἔμεινεν ἀρκετὰ ἔκπληκτος εὑρεθεὶς ἀντιμέτωπος τοῦ Λεγκέν.

— Νὰ πιῇς αὐτὸ τὸ τσαΐ καὶ νὰ κοιμηθῇς, τῷ εἶπεν ὁ ἰατρὸς μὲ ἐπιτακτικὸν τόνον. Νὰ μὴν κινηθῇς, ἂν δὲν σου δώσω τὴν ἄδειαν, καὶ αὔριον θὰ εἶσαι καλά.

— Εὐχαριστῶ! εἶπεν ὁ Δάδις μὲ φωνὴν μόλις ἀκουσθεῖσαν. Ἀφ' οὗ δ' ἔπιε τὸ τέϊον καὶ τὸν ἐσπαργάνωσαν ὡς μουμίαν, ἀπεκοιμήθη ἡσύχως.

Τὴν ἐπαύριον ὁ ἰατρὸς τὸν εὗρε πολὺ καλλίτερα καὶ τῷ ἐπέτρεψε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν καλύβην του.

Ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, Λεγκὲν καὶ ὁ Δάδις δὲν ἀντήλασσον πλέον ἐχθρικὰ βλέμματα.

Ἡ Κοραλία ἐδήλωσεν ὅτι ὁ Γολιὰθ ἦτο ἄξιος μεταλλίου διὰ τὴν διάσωσιν τοῦ Δάδις, τὴν δὲ γνώμην της παρεδέχθησαν ὅλοι. Τίς οἶδεν ὅμως πόσον καιρὸν θὰ ἐπερίμενε τὸ μετάλλιον τοῦτο ὁ γενναῖος ἐλέφας, ἐὰν μετά τινας ἡμέρας ὁ Χαρδουῆνος δὲν ἔφερε μεταλλίνην πλάκα, ὑποπράσινον ἐκ τῆς σκωρίας, τριγωνικήν, φέρουσαν ἱερογλυφικὰ γράμματα καὶ εἰς τὰς δύο ὄψεις της, τὴν ὁποίαν εὗρε κάμνων ἀνασκαφὰς εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ φρουρίου. Τὸ περίαπτον τοῦτο εἶχε τρύπαν, καὶ ἦτο προωρισμένον νὰ φέρεται ἀνηρτημένον. Ἡ Κοραλία μὲ πολλὴν εὐχαρίστησιν ἐδέχθη νὰ τὸ κρεμάσῃ εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ ἐλέφαντός της, εἰς ἀνάμνησιν τῆς γενναίας πράξεώς του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

ΑΓΡΙΠΠΑΣ ΜΩΒΙΔΛΙΝ.

Τὰ πράγματα ἀπέδειξαν μετ' ὀλίγον, ὅτι πολὺ ἐγκαίρως ἐφρόντισαν οἱ ἄποικοι νὰ περιφράξουν τὴν χρυσοῦχον ἔκτασίν των.

Ἡμέραν τινά, εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ λόφου ἐφάνησαν μερικοὶ ἄνθρωποι, ῥακένδυτοι, μὲ μορφὴν ὕποπτον· κατ' ἀρχὰς οἱ μεταλλευταὶ ὑπέθεσαν ὅτι ἦσαν σύντροφοι τοῦ Βραίη καὶ τοῦ Δάδις. Ἀλλ' οἱ δύο οὗτοι, ἰδόντες τοὺς ἐπιδρομεῖς, ἐξέφρασαν ζωηρῶς τὴν δυσαρέσκειάν των. Ὁ Δάδις μάλιστα ἔδειξε τὸν γρόνθον του εἰς ἕνα, ὁ ὁποῖος ἦλθε πρὸς αὐτὸν νὰ ζητήσῃ πληροφορίαν τινά. Οἱ ἄγνωστοι οὗτοι, ἐπεθεώρησαν μὲ βῆμα βραδὺ, τὰ περιφραχθέντα μέρη· ἐγκατεστάθησαν δὲ ὄχι μακρὰν τῆς περιοχῆς τοῦ ἰατροῦ, ὅπου ἤναψαν πυρὰν μὲ ξηροὺς κλάδους.

Ἀγανάκτησιν ᾐσθάνθη ὁ Γεράρδος ὅτε εἶδε τοὺς ἐπισκέπτας τούτους. Ἀλλ' ἡ ἀγανάκτησις αὕτη ἐκορυφώθη μέχρι παραξυσμοῦ μετ' ὀλίγον· διότι ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡ προσέλευσις ξένων δὲν ἔπαυσεν· ἤρχοντο πεζοί, ἔφιπποι, μὲ χειραμάξια, μὲ ἁμάξας συρομένας ἀπὸ βοῦς, μόνοι ἢ καθ' ὁμάδας, γυναῖκες, παιδία, γέροντες, Γάλλοι Ἄγγλοι, Ἰταλοί, Γερμανοί, Ἀμερικανοί, Κινέζοι, Ἰάπωνες, Μαῦροι, διαφόρων φυλῶν· τὸ ῥεῦμα τῶν μεταναστῶν ἐχάραξε τὴν κοίτην του καὶ ἔτρεχε μὲ φοβερὰν κανονικότητα. Κατ' ἀρχὰς ἦλθον πέντε, ἔπειτα δέκα, ἢ εἴκοσι, μετ' ὀλίγον ἑκατοντάδες, καὶ μετ' ὀλίγον χιλιάδες. Ὡμοίαζον μὲ ἐπιδρομὴν ἀκρίδων, αἵτινες σκοτίζουν ὡς πυκνὸν σύννεφον, ὅλον τὸν ὁρίζοντα.

Οἱ πρῶτοι μετανάσται, βλέποντες ὅτι αἱ ὄχθαι τοῦ ποταμοῦ εἶχαν περιφρα-

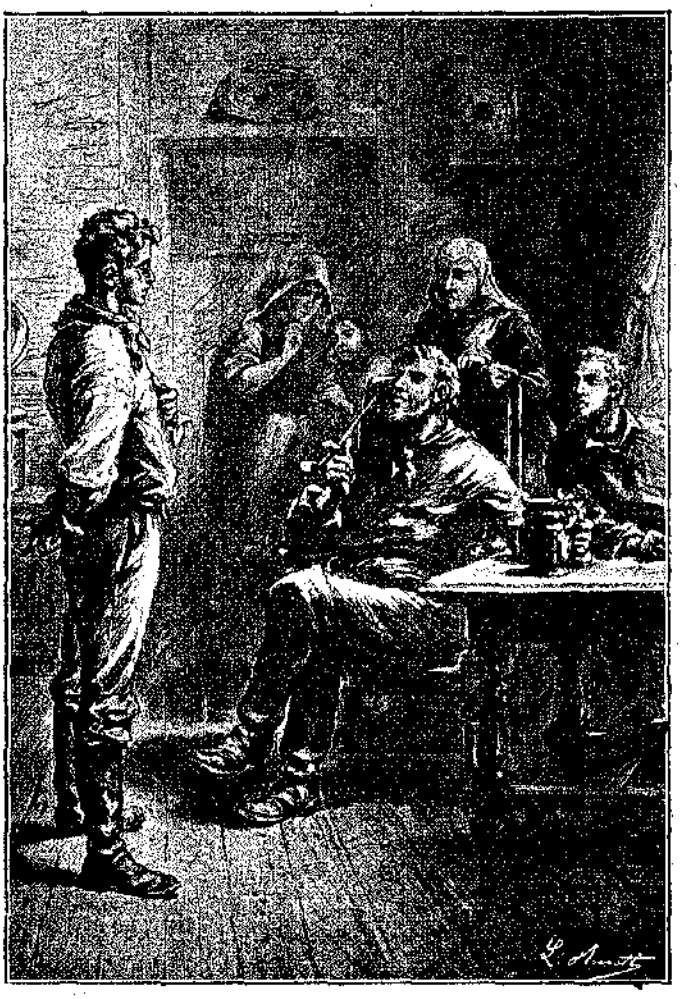

« Σιωπὴ ἄκρα κατέλαβε τὴν οἰκογένειαν. » (Σελ. 178 στ. γ'.)

χθῇ εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν, ἠσθάνθησαν πολὺ λυπηρὰν ἔκπληξιν· ἀλλὰ ταχέως ἔλαβον τὴν ἀπόφασίν των καὶ ἐγκατεστάθησαν οἱ μὲν μετὰ τοὺς δέ, κατὰ μῆκος τῶν διαμερισμάτων τῶν Γάλλων μεταλλευτῶν· μετὰ ἓξ ἢ ἑβδομάδας, μακρὰ σειρὰ καλυβῶν περιεκύκλωνε τὴν περιφραχθεῖσαν χρυσοῦχον ἔκτασιν.

Κατ' ἀρχὰς ἔγινε σκέψις νὰ ἐμποδίσουν τοὺς ἀγνώστους ἐκείνους νὰ ἐγκατασταθοῦν τόσον πλησίον τῶν μεταλλευτικῶν ἐργασιῶν· ἀλλ' ὅτιν εἶδον τὸ μέγα πλῆθος τῶν μεταναστῶν, ἠναγκάσθησαν νὰ ἐγκαταλίπουν τὴν ἰδέαν ταύτην.

Ὅλος ἐκεῖνος ὁ συρφετὸς ἤρχετο ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴν παραλίαν τῆς Ἀφρικῆς, ὅπου εἶχε φθάσει ἡ φήμη τοῦ νέου χρυσωρυχείου. Ἡ φήμη παρίστα τὸ μεταλλεῖον τοῦτο ὡς τεραστίως πλούσιον Δι' αὐτοῦ ἔμελλε νὰ ἐπανέλθῃ ὁ χρυσοῦς αἰών· μετ' ὀλίγον θὰ ἔπαυεν ἡ ἔνδεια, ἡ ἀπελπισία, θὰ κατέπαυεν ὁ φοβερὸς περὶ ὑπάρξεως ἀγών· ὅλοι θὰ ἔζων εὐτυχεῖς. Ἡ φήμη αὕτη τοῦ αἰφνιδίου καὶ μεγάλου πλούτου ἠλέκτρισεν ὅλους ἐκείνους τοὺς πεινα λέους, καὶ δὲν ἐδίστασαν, ἀλλὰ πωλήσαντες ὅ,τι εἶχον ἐξεκίνησαν σωρηδὸν διὰ νὰ συλλέξουν καὶ αὐτοὶ μερικὰ ψιχία τοῦ πλουσίου γεύματος, τὸ ὁποῖον ἡ τύχη προσέφερεν εἰς τοὺς τολμηρούς.

Μεγάλη ἀνησυχία κατέλαβε τὴν κυρίαν Μασσαί ἐφ' ὅσον ἔβλεπεν, ὅτι οἱ ἐπιδρομεῖς συνωθοῦντο ὁσημέρας πολυαριθμότεροι εἰς τὰ σύνορα τῆς περιφραχθείσης ἐκτάσεως. Ὅλον τὸ παραδείσιον θέλγητρον, τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησεν ἡ φιλοπονία τῶν οἰκείων της εἰς τὸ βάθος τῆς πρασίνης ἐκείνης ἐρήμου, τῇ ἐφαίνετο ὅτι ἐξηφανίσθη, ἀφ' ὅτου περιεσφίχθη πανταχόθεν ἀπὸ τὸ στῖφος τῶν τυχοδιωκτῶν.

Ὁ κ. Μασσαί, αἰσιόδοξος ἐκ φύσεως, τὴν ἐπιδρομὴν ταύτην ἐθεώρει ὡς προσωρινὴν ἐνόχλησιν.

— Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, ἔλεγε, εἶνε χωρὶς ἄλλο νομάδες· θὰ κουρασθοῦν βέβαια νὰ μένουν κάρφωμένοι αὐτοῦ διὰ τόσον ἀσήμαντον ὠφέλειαν, καὶ θὰ ὑπάγουν νὰ εὕρουν ἀλλοῦ τὴν τύχην των. Δὲν πρέπει ν' ἀνησυχῶμεν· θὰ φύγουν ὅπως ἦλθαν Μερικαὶ ἡμέραι φθάνουν. Μετ' ὀλίγον οὐδὲν ἄλλο θὰ μείνῃ ἐξ αὐτῶν, παρὰ ἡ δυσάρεστος ἀνάμνησίς των.

Ἐν τούτοις οἱ ξένοι ἤρχοντο ἀδιακόπως· νέαι μορφαὶ ἐνεφανίζοντο καθ'ἑκάστην, ὁλονὲν περισσότερον ὕποπτοι καὶ ὀλιγώτερον ἐνθαρρυντικαί.

Ἐγκατελείφθησαν πλέον οἱ μακροὶ εἰς τὰ πέριξ περίπατοι! Ἐγκατελείφθησαν αἱ εἰς τὸν ποταμὸν λεμβοδρομίαι, οἱ θελκτικοὶ περίπατοι ἐπὶ τῶν νώτων τοῦ Γολιάθ!...

Ἡ κυρία Μασσαὶ δὲν ἐπέτρεπε πλέον εἰς τὴν Κοραλίαν καὶ εἰς τὴν Λίναν νὰ μεταβαίνουν μόναι εἰς τὴν ἔπαυλιν Μωβιλαίν. Αἱ νεάνιδες ἐξήρχοντο τώρα συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ Ἐρρίκου καὶ τοῦ Γεράρδου, τοῦ κ. Μασσαί ἢ τοῦ ἰατροῦ.

Πόσον ἐπόθουν τὰς εὐτυχεῖς ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποίας μόνοι ξένοι ἦσαν ἐκεῖ ὁ Βραίν καὶ ὁ Δάβις! Ὁ τελευταῖος οὗτος, ἄλλως, μετὰ τὴν διάσωσίν του μετεβλήθη. Ὅτε αἱ νεάνιδες μετέβαινον κάπου, τὰς συνώδευεν ἀπρόσκλητος, κρατῶν πελώριον ῥόπαλον. Ὄχι δὲ μόνον ἡ Κοραλία τὸν ἐξετίμα καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὸν ἀποπέμψουν, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐλέφας ἠσθάνετο ἐνδιαφέρον πρὸς αὐτὸν καὶ περιέφερε τὴν προβοσκίδα του ἐπιδοκιμαστικῶς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του.

Ὁ Μωβιλαίν, ἀφ' ὅτου ἦλθε τὸ παμποίκιλον ἐκεῖνο πλῆθος τῶν μεταναστῶν, ἐνεθυμήθη τὰς θλιβερὰς προρρήσεις του.

— Δὲν σᾶς τὸ ἔλεγα ἐγώ! ἔλεγεν ἐκβάλλων ἐκ τοῦ στόματός του τὴν μακρὰν ἐκ πορσελάνης πίπαν του... Ἀχ! ἂν μὲ ἠκούατε! Βλέπετε τώρα; Βλέπετε;.. Ἡ μανία τοῦ χρυσοῦ... Κακοποιὸς χίμαιρα... κατηραμένος σκοπὸς ὅστις θὰ φέρῃ ἐπάνω σας ὅλας τὰς πληγὰς τῆς Αἰγύπτου... Ὁ ὡραῖος τόπος μας ἔγινε ἀκατοίκητος πλέον, καὶ μετ' ὀλίγον θὰ καταστῇ μισητὴ ἡ ὑπαρξίς μας Ἐγὼ αἰσθάνομαι ὅτι δὲν θὰ εἰμπορέσω νὰ ὑποφέρω πολὺ τὸν ἀέρα, τὸν ὁποῖον μολύνει ἡ παρουσία τόσον ὄντων χωρὶς νόμον καὶ πίστιν. Ἐγὼ ἔχω ἀνάγκην ἐλευθέρου διαστήματος, τῆς ἀσφαλείας τῆς οἰκογενειακῆς στέγης. Δὲν θέλω νὰ μεγαλώσουν τὰ παιδιά μου μέσα εἰς πληθυσμὸν φέροντα ὅλας τὰς κακίας· θὰ φύγω, θὰ ὑπάγω πρὸς ἀναζήτησιν νέου οὐρανοῦ, ὅπου νὰ ἔχω τὴν ἐλευθερίαν ν'ἀναπνέω καθαρὸν ἀέρα καὶ ν' ἀναθρέψω ὅπως θέλω τὴν οἰκογένειάν μου. Καὶ σεῖς, κύριε Μασσαί, θ' ἀναγκασθῆτε νὰ ἐγκαταλείψητε τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον ἐμίαναν οἱ Ἀμαλικῆται οὗτοι, καὶ θὰ ὑπάγετε μακρὰν ἀπ' ἐδῶ, νὰ ζητήσετε ἐλεύθερον ἔδαφος καὶ ἀτμόσφαιραν καθαρωτέραν. Πάρετε τὰ παιδιά σας ἀπ' ἐδῶ. Ἡ γῆ εἶνε μεγάλη, καὶ εἶνε ὁλόκληρος ἀνοικτὴ ἐμπρός μας... ἂς φύγωμεν ὅσον εἶνε καιρὸς ἀκόμη!.. Μετ' ὀλίγον ἴσως θὰ εἶνε πολὺ ἀργά...

Αὐτὰ ἐπροφήτευε, νέος Ἱερεμίας, ὁ ἀγαθὸς καὶ τίμιος Βόερ. Ἀλλὰ τὴν ἀνησυχίαν του ηὔξησεν ὁ υἱός του Νέανδρος. Μίαν ἡμέραν, ἐν ᾧ ὁ Μωβιλαὶν ἐκάθητο εἰς τὸ ξύλινον κάθισμα, τὸ ὁποῖον ἐλείανε καὶ ἐμαύρισεν ὁ καιρός, κρατῶν μὲ τὴν δεξιὰν τὴν ἐκ προσελάνης πίπαν του καὶ μὲ τὴν ἀριστερὰν χωμάτινον δοχεῖον πλῆρες ἀφρώδους ζύθου, ἦλθεν ὁ Νέανδρος, ἑστάθη ἐμπρός του καὶ εἶπε μὲ κάποιον δισταγμόν.

— Πατέρα... ἐσκέφθην...

— Καλά, παιδί μου, τί ἐσκέφθης;

— Ἐσκέφθην ὅτι ἀφ' οὗ ἄνθρωποι γραμματισμένοι.... ἄνθρωποι μὲ προκοπὴν καὶ μὲ μυαλό... ὡσὰν τὸν συμπατριώτην μας τὸν κ. Μασσαί, τὸν υἱόν του τὸν Ἐρρίκον, ὡσὰν τὸν σοφὸν ἰατρὸν τὸν Λωμόνδον, ὡσὰν τὸν μηχανικὸν τὸν Βέμπερ...

— Καλά, καλά... εἰς τὸ προκείμενον... τί θέλεις;

— Τέλος πάντων, ἀφ' οὗ μίαν ἐπιχείρησιν τὴν διευθύνουν αὐτοί .. δὲν εἰμπορεῖ νὰ εἶνε ἀνόητη... Καί... ἦλθα πατέρα ... νὰ ζητήσω τὴν ἄδειά σας νὰ πάγω κ' ἐγὼ μαζί των.

Ὁ Μωβιλαὶν θ' ἀνεπήδα, ἐὰν τὸ ἐπέτρεπεν ἡ εὐσαρκία του καὶ ἡ φλεγματικὴ ἰδιοσυγκρασία του. Ἠρκέσθη ἁπλῶς ν' ἀνοίξῃ ὑπερβολικὰ τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ τὸ στόμα του:

— Νὰ πᾷς μαζί των! εἶπε. Νὰ πᾷς μαζί των;

— Ναί, πατέρα. Νάχω κ' ἐγὼ ἕνα διαμέρισμα καὶ νὰ τὸ σκάψω νὰ βγάλω χρυσάφι...

Σιωπὴ ἄκρα κατέλαβε τὴν συνηθροισμένην οἰκογένειαν. Ἡ Κυρὰ-Γουδούλη ἔστρεφε φοβισμένα βλέμματα ἀπὸ τὸν ἄνδρα της εἰς τὸν υἱόν της. Ὁ Ἀγρίππας, κρατῶν πίπαν καὶ δοχεῖον ζύθου ἐντελῶς ὅμοια πρὸς τὰ τοῦ πατρός του, τὰ ἀπέθηκεν ἐπάνω εἰς τὴν τράπεζαν διὰ ν' ἀκούσῃ καλλίτερα, ἐν ᾧ ἡ Μάρθα, σφίγγουσα τὸν βραχίονα τῆς Λουκίας, ἔκυπτεν ἔντρομος περιμένουσα νὰ γίνῃ μάρτυς καμμιᾶς καταστροφῆς... ν'ἀκούσῃ τὸν πατέρα της καταρώμενον τὸν ἄφρονα υἱόν καὶ διώκοντα αὐτὸν ἀπὸ τὴν πατρικὴν στέγην. Διότι ὅλοι εἰς τὴν ἔπαυλιν ἐγνώριζον τὰς ἰδέας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς οἰκογενείας. Ἂν μία βόμβα ἔπιπτεν εἰς τὸ μέσον αὐτῶν, δὲν θὰ ἐπροξένει περισσότερον καταπληκτικὴν ἐντύπωσιν ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ Νεάνδρου.

Ἡ βαρεῖα καὶ ὡραία μορφὴ τοῦ γηραιοῦ Βόερ ἔγινεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον κατακόκκινη· κῦμα αἵματος ἀνέβη μέχρι τοῦ μετώπου του καὶ οἱ σταχτεροὶ ὀφθαλμοί του ἐξήστραψαν· χωρὶς νὰ εἰμπορέσῃ ν'ἀρθρώσῃ λέξιν, ὕψωσε τὴν χεῖρα καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα. Ὁ Νέανδρος ὠτισθοδρόμησε κατὰ ἓν βῆμα, ἐν ᾧ ἡ καρδία του ἐκτύπα σφοδρῶς· ὁ Μωβιλαὶν κατώρθωσε νὰ σηκωθῇ εἰς τοὺς πόδας του, καὶ μὲ ἀναπνοὴν διακοπτομένην καὶ ἀσθμαίνουσαν ἔμελλε νὰ ὁμιλήσῃ, ὅτε ἡ Κυρὰ-Γουδούλη ὥρμησε πρὸς αὐτόν.

— Μή... ἀκόμη... Ἀγρίππα! εἶπε, μὲ τόνον παρακλήσεως. Σκεφθῆτε πρὶν προφέρετε τὰ ἀνέκκλητα λόγια!.. σκεφθῆτε! εἶπον ἱκετευτικῶς καὶ ἡ Μάρθα καὶ ἡ Λουκία.

— Σκεφθῆτε, πατέρα, εἶνε μικρὸς ἀκόμη καὶ δὲν ἠξεύρει τί λέγει! ἐπρόσθεσε μὲ σοβαρότητα καὶ ὁ πρεσβύτερος ἀδελφός.

Ὁ Ἀγρίππας Μωβιλαίν, ἐνδίδων ἔκλινε τὴν κεφαλήν του καὶ ἔμεινε συλλογισμένος στιγμάς τινας.

Ἡ Κυρὰ - Γουδούλη συνδέσασα τὰς χεῖράς της ἐπερίμενεν ἐν σιωπῇ, ἐν ᾧ αἱ μικραὶ ἀδελφαὶ ἐκράτουν τὰς χεῖρας τοῦ ἀδελφοῦ των, ὡς διὰ νὰ τὸν ὑποστηρίξουν.

Ὁ Νέανδρος, βλέπων ὅτι ἡ οἰκογένειά του συνεταράχθη τόσον ἀπὸ τὴν αἰφνιδίαν φαντασιοκληξίαν του, ἠσθάνθη λυγιζόμενα τὰ γόνατά του.

Μετὰ μακρὰν σιγὴν ὁ πατὴρ ἀνύψωσε τὴν κεφαλήν του· τὸ μέτωπόν του ἠθρίασε, τὸ πρόσωπόν του ἔχασε τὸ ἐρυθρὸν ἐκεῖνο χρῶμα, τὸ ὁποῖον εἶχε τόσον ἀνησυχήσῃ τοὺς οἰκείους του καὶ ἐστήριζε τώρα ἐπὶ τοῦ ἐνόχου σοβαρὸν ἀλλ' ὄχι πλέον αὐστηρὸν βλέμμα.

[Ἕπεται συνέχεια.]

ΑΡ. Π. ΚΟΥΡΤΙΔΗΣ

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ

Η ΘΕΙΑ ΜΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 169.)

— Ἐννέα ὧραι καὶ 55 λεπτά! Τόσον μόνον ἀπὸ τὴν μίαν μεσημβρίαν εἰς τὴν ἄλλην; Ἀλλὰ τότε οἱ ἄνθρωποι αὐτοῦ τοῦ κόσμου πῶς εὑρίσκουν καιρὸν νὰ κοιμηθῶσι τὴν νύκτα; Καὶ πόσας ἡμέρας ἔχει τὸ ἡμερολόγιόν των;

— Εἶνε εὔκολον νὰ λογαριάσῃς. Σοῦ εἶπα, ὅτι τὸ ἔτος τοῦ Διὸς ἔχει 11 ἔτη ἰδικά μας καὶ 315 ἡμέρας Ἂς μὴ σ' ἐκπλήτῃ τοῦτο! Ἂν στρέφεται τόσον ταχέως περὶ τὸν ἄξονά του μὲ τὰς σελήνας του, τὰς ὁποίας παρασύρει, αὐτὸ δὲν τὸν βοηθεῖ ὥστε νὰ κινεῖται ταχύτερον περὶ τὸν Ἥλιον. Καὶ ἐπειδὴ ἔχει νὰ διατρέξῃ εἰς μίαν περιστροφήν του περὶ τὸν Ἥλιον περισσότερον δρόμον παρὰ ἡ Γῆ, καὶ ἐπειδὴ κινεῖται περὶ τὸν Ἥλιον πολὺ βραδύτερον παρὰ ἡ Γῆ, ὅπως σοῦ ἐξήγησα, διὰ τοῦτο τὸ ἔτος τοῦ Διὸς εἶνε πολὺ μακρότερον παρὰ τὸ ἔτος τῆς Γῆς. Ἐὰν λογαριάσῃς, θὰ εὕρῃς ὅτι περιέχει 4,332 ἰδικάς μας ἡμέρας.

Εἶσαι ἀρκετὰ προχωρημένος εἰς τὴν ἀριθμητικήν, ὥστε ἠμπορεῖς νὰ εὕρῃς χωρὶς πολὺν κόπον, ποσάκις ἡμέρα 9 ὡρῶν καὶ 55 λεπτῶν χωρεῖ εἰς 4332 ἡμέρας 24 ὡρῶν· λογάριασε καὶ θὰ εὕρῃς 10,485. Τόσας στροφὰς κάμνει ὁ Ζεὺς περὶ τὸν ἄξονά του εἰς τὸ διάστημα ἑνὸς ἰδικοῦ του ἔτους. Τί παράδοξον θὰ εἶνε τὸ ἡμερολόγιόν των, ἂν θελήσῃ τις νὰ δώσῃ ὄνομα εἰς ἑκάστην ἀπὸ τὰς 10,485 ἡμέρας τοῦ ἔτους!

Ἀλλ' ἤρχισα νὰ φλυαρῶ καὶ ἀφῆκα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἤθελα νὰ σοῦ εἴπω· ὅτι δηλαδὴ σελήνη, ἡ ὁποία περιστρέφεται περὶ τὸν πλανήτην της εἰς μίαν ἡμέραν καὶ 18 ὡρας, συχνάκις ἀποκρύπτεται ἀπὸ ἄστρον μέγα ὅπως ὁ Ζεύς· καὶ οἱ ἰδικοί μας ἀστρονόμοι εὑρίσκουν ἐργασίαν μὲ αὐτὴν τὴν σελήνην, διὰ νὰ παρατηροῦν τὰς ἀποκρύψεις της. Τώρα πρόσεξε καλῶς εἰς ὅσα θὰ σοῦ εἴπω.

Σοῦ εἶπον ἄλλοτε, δὲν ἐνθυμοῦμαι εἰς ποίαν περίστασιν, ὅτι τὸ φῶς διατρέχει 300 000 χιλιόμετρα κατὰ πᾶν δευτερόλεπτον, καὶ ὅταν μὲ ἠρώτησες πῶς κατώρθωσαν νὰ εὕρουν αὐτὸν τὸν ἀριθμόν, σοῦ ἀπήντησα ὅτι αὐτὸ μοῦ ἦτο τότε δύσκολον νὰ σοῦ τὸ ἐξηγήσω. Τὴν ἐξήγησιν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν σοῦ ἠρνήθην τότε, θὰ σοῦ δώσω τώρα.

Ἡ Γῆ, κατὰ τὸν ἐτήσιον δρόμον της μεταξὺ τῆς τροχιᾶς τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ἡλίου, συμβαίνει νὰ ἔχῃ δύο διαφορετικὰς θέσεις ὡς πρὸς τὰ δύο αὐτὰ οὐράνια σώματα Ἄλλοτε εὑρίσκεται εἰς εὐθεῖαν γραμμὴν μεταξὺ Διὸς καὶ Ἡλίου· τότε ὁ Ζεὺς καὶ ἡ Γῆ εὑρίσκονται εἰς σ υ ζ υ γ ί α ν ὡς πρὸς τὸν Ἥλιον. Ἄλλοτε πάλιν ὁ Ἥλιος εὑρίσκεται εἰς εὐθεῖαν γραμμὴν μεταξὺ Γῆς καὶ Διός. Τότε ὁ Ζεὺς καὶ ὁ πλανήτης μας εὑρίσκονται εἰς ἀ ν τ ί θ ε σ ι ν ὡς πρὸς τὸν Ἥλιον. Σοῦ εἶπον ὅτι ἡ Γῆ εὑρίσκεται 149 ἑκατομμύρια χιλιόμετρα μακρὰν ἀπὸ τὸν Ἥλιον. 149 ἑκατομμύρια ἀπὸ τὸ ἓν μέρος καὶ 149 ἑκατομμύρια ἀπὸ τὸ ἄλλο, κάμνουν 298 ἑκατομμύρια χιλιόμετρα· τόσον εἶνε τὸ πλάτος τῆς τροχιᾶς τῆς Γῆς. Καὶ ἡ ἀπόστασις λοιπὸν τοῦ Διὸς ἀπὸ τῆς Γῆς γίνεται 298 ἑκατομμύρια χιλιόμετρα μεγαλητέρα ὅταν εὑρίσκεται εἰς ἀντίθεσιν, παρ' ὅταν εὑρίσκεται εἰς συζυγίαν.

Ὁ Ζεύς.

Ἡ σελήνη ἐκείνη τοῦ Διός, ἡ ὁποία κάμνει τὸν κύκλον της εἰς μίαν ἡμέραν καὶ 18 ὥρας, ἡ Ἰώ, περνᾷ πολὺ συχνὰ ὀπισθεν τοῦ Διός, καὶ οἱ ἀστρονόμοι μας παρατηροῦν τότε τὰς ἀ π ο κ ρ ύ ψ ε ι ς της. Ἠδυνήθησαν δὲ νὰ λογαριάσουν, μὲ προσέγγισιν ἑνὸς τετάρτου τοῦ δευτερολέπτου, κατὰ ποίαν ἀκριβῶς στιγμὴν κρύπτεται ὁ δορυφόρος οὗτος ὀπισθεν τοῦ Διός, ὁ ὁποῖος τότε ἐμποδίζει τὸ φῶς του, καὶ τέλος κατὰ ποίαν στιγμὴν ἐξέρχεται ἡ Ἰὼ τῆς κρύπτης καὶ καθίσταται πάλιν ὁρατή.

Αἱ ἀποκρύψεις ὅμως αὗται γίνονται 298 ἑκατομμύρια πλησιέστερον ἢ ἀπώτερον ἀπὸ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ παρατηρητοῦ, καθ' ὅσον ὁ Ζεὺς εὑρίσκεται πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ Ἡλίου πρὸς τὸ ὁποῖον εὑρισκόμεθα καὶ ἡμεῖς, ἢ πρὸς τὸ ἀντίθετον. 298 ἑκατομμύρια χιλιόμετρα περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον δὲν θὰ ἦσαν τίποτε διὰ τὸ φῶς, ἐὰν αὐτὸ διήνυεν ἀκαριαίως οἱανδήποτε ἀπόστασιν, ὅπως ἐπίστευον ἄλλοτε. Ἀλλ' ἐὰν τὸ φῶς ἐξοδεύῃ χρόνον διὰ νὰ διατρέξῃ ἀπόστασίν τινα, βεβαίως τότε θὰ ὑπάρχῃ διαφορὰ καθ' ὅσον ἡ ἀπόκρυψις γίνεται πλησιέστερον ἢ ἀπώτερον· διότι τότε θὰ ἴδωμεν αὐτὴν ἐνωρίτερον ἢ ἀργότερον παρ' ὅσον ἔχει προϋπολογισθῇ, ἀναλόγως τοῦ δρόμου, τὸν ὁποῖον θὰ διανύσῃ τὸ φῶς. Τοῦτο ἀκριβῶς ἀνεκαλύφθη διὰ τῆς παρατηρήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀποκρύψεων τῆς Ἰοῦς, καὶ εὑρέθη ὅτι ἡ βραδύτης μεταξὺ τῆς στιγμῆς κατὰ τὴν ὁποίαν εἶχον προϋπολογίσῃ ὅτι πράγματι ἐξήρχετο τῆς σκιᾶς τοῦ Διός, καὶ τῆς στιγμῆς κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπανέβλεπον αὐτήν, ἦτο κατὰ 16 λεπτὰ καὶ 32 δευτερόλεπτα μεγαλητέρα ὅταν ὁ Ζεὺς εὑρίσκεται εἰς ἀντίθεσιν παρ' ὅταν εὑρίσκεται εἰς συζυγίαν. Τόσον ἀκριβῶς χρόνον ἐξοδεύει τὸ φῶς ὅπως διανύσῃ τὰ 298 ἑκατομμύρια χιλιόμετρα.

Τώρα κλέον εἶνε εὐκολώτατον νὰ ὑπολογισθῇ ἡ ταχύτης τοῦ φωτός· καὶ σὺ ὁ ἴδιος δύνασαι, ἂν θέλῃς, νὰ κάμῃς τὸν λογαριασμόν.

Ἂν τραπῶσιν εἰς δευτερόλεπτα τὰ 16 λεπτά, δίδουν 960 δευτερόλεπτα, καὶ 31 τὰ ἄλλα κάμνουν 992. Διαίρεσε τὰ 298 ἑκατομμύρια χιλιόμετρα διὰ 992 καὶ θὰ εὕρῃς 300 000 χιλιόμετρα. Τριακοσίας λοιπὸν χιλιάδας χιλιόμετρα διατρέχει τὸ φῶς εἰς ἓν δευτερόλεπτον.

Ἂς σοῦ εἴπω ἀκόμη, ὅτι ὁ λογαριασμὸς τῶν ἀστρονόμων δὲν εἶνε τόσον ἁπλοῦς καὶ ὅτι ὁ ἀριθμός, τὸν ὁποῖον εὑρίσκουν δὲν εἶνε ἀκριβῶς ὁ ἴδιος, ἐπειδὴ ἐκεῖνοι λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν καὶ πολλὰ ἄλλα πράγματα, διὰ τὰ ὁποῖα ἐγὼ δὲν δύναμαι νὰ σοῦ κάμω λόγον· ἀλλὰ τὸ ἐξαγόμενον πάντοτε εἰς στρογγύλον ἀριθμὸν εἶνε τὸ ἴδιον. Διὰ τόσον μεγάλους ἀριθμούς, διὰ τὰς εἰς τὸν οὐρανὸν ἀποστάσεις, εἶνε μηδαμινὴ ἡ διαφορά, ἡ ὁποία ἐπὶ τῆς γῆς θὰ ἦτο παραπολὺ σπουδαία.

Καὶ λοιπὸν τί λέγεις τώρα;

— Λέγω, Νίτσα μου, ὅτι ὁ νοῦς μου ἐκουράσθη. Πρέπει νὰ σκεφθῶ πάλιν καλὰ αὐτὰ τὰ ἴδια πράγματα, διότι θὰ ἦτο μέγα κρῖμα δι' ἐμὲ νὰ μὴ τὰ γνωρίζω. Τώρα πλέον, ὅταν μοῦ εἴπουν ὅτι τὸ φῶς διατρέχει τριακοσίας χιλιάδας χιλιόμετρα κατὰ δευτερόλεπτον, θὰ γνωρίζω πῶς κατώρθωσαν νὰ βεβαιωθοῦν περὶ τούτου.»

(Ἕπεται συνέχεια.)

[J. Macé] Α. Σ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ Γ. ΤΣΑΓΡΗ

Βραβευθεῖσα

Ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον *Ρόδον τῆς Ἀθγῆς* εἰς τὸν 62ον Διαγωνισμὸν τῶν Λύσεων

(Ἴδε φυλλ. 12, σελὶς 106.)

ΠΡΟ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

[Τὸ Βραβευθὲν Διήγημα τοῦ Ἑκτάκτου Διαγωνισμοῦ (*)]

Ἔτριψα καλὰ - καλὰ τὰ μάτια μου. Τί ἐσήμαινε πάλιν αὐτὸς ὁ ἔνσημος χάρτης, τὸν ὁποῖον μοῦ εἶχε δώσῃ πρὸ ὀλίγου ὁ κλητήρ ; Κλῆσις, λέγει. Κλῆσις; καὶ διατί ; ἀπὸ ποῖον ; Καθ' ὅσον ἐγίνωσκον, οὐδὲν τὸ δυνάμενον νὰ μὲ φέρῃ εἰς τὰ δικαστήρια εἶχον πράξῃ. Πρὸς τί τότε ἡ κλῆσις; Δὲν ἔγραφεν οὔτε αἰτίαν, οὔτε τίποτε. Μόνον σκέτα - σκέτα ὅτι «ἡ Δεσποινὶς Ζ ω η ρ ὰ Φ λ ό ξ, συνδρομήτρια τῆς Διαπλάσεως, κατοικοῦσα ἐν.... κ.τ.λ. προσεκαλεῖτο νὰ ἐμφανισθῇ αὐθημερὸν πρὸ τοῦ Δικαστηρίου, καὶ ὅτι ἐν περιπτώσει ἀπουσίας θὰ ἐδικάζετο ἐρήμην.»

Καὶ τώρα ; τί νὰ κάμω; Τὸ χρέος μου ὡς καλῆς πολίτιδος, ἦτο νὰ ὑπακούσω εἰς τὴν πρόσκλησιν ταύτην τοῦ νόμου, καὶ νὰ παρευρεθῶ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν εἰς τὸ Δικαστήριον.

Ἔλαβον λοιπὸν μὲ καρδίαν πάλλουσαν τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον ἄγουσαν. Ἐβάδιζα μηχανικῶς, παραδιδομένη εἰς μυρίας εἰκασίας, ὅτε αἴφνης εἶδον ἀνυψούμενον πρὸ ἐμοῦ, ἀπειλητικῶς μεγαλοπρεπές, τὸ Κτίριον τοῦ Δικαστηρίου. Εἰσέρχομαι μὲ βῆμα κλονούμενον καὶ προχωρῶ πρὸς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων. Ἀλλ' ὁποῖον θέαμα μὲ περιέμενεν! Ἐπὶ τῆς προεδρικῆς ἕδρας ἐκάθητο σοβαρὸς βοῦς, μὲ μαῦρα ματογυάλια φυλλομετρῶν πελωρίων διαστάσεων κώδηκα. Δεξιόθεν τοῦ προέδρου ἐκάθητο ἵππος, καὶ ἀριστερόθεν ὄνος· τὸν ἀνεγνώρισα ἀμέσως: ἦτο ὁ ὄνος τοῦ λαχανοπώλου μας. Ἐπὶ τοῦ θρανίου τοῦ εἰσαγγελέως ἐκάθητο ὁ σκύλος τοῦ γείτονός μας, περιφέρων βλέμματα ἄγρια καὶ ἀπειλητικά. Πλῆθος ἄλλων ζώων—γάτων, πετεινῶν, προβάτων, — διεδραμάτιζον τὰ πρόσωπα ἑνόρκων, διωκτόρων, γραφέων καὶ κλητήρων. Πυκνὸν ἀκροατήριον τοῦ ὁποίου ἡ σοβαρότης ἦτο ἴση πρὸς τὴν ποικιλίαν τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὸ στοιχείων, κατεῖχε τὰ καθίσματα τῆς αἰθούσης. Το ἑδώλιον τοῦ κατηγορουμένου ἦτο κενόν.

Ἀόριστος φόβος,ὁ φόβος τοῦ ἀγνώστου μὲ κατέλαβεν. Αἴφνης ἀνατρίχιασα· ἠκούσθη ἡ φωνὴ τοῦ προέδρου; —φωνὴ ἔρρινος ἀλλὰ σοβαρά :

— « Κλητῆρες, εἰσαγάγετε τὴν κατηγορουμένην.» Καὶ ἐν μέσῳ ἄκρας σιγῆς, διακοπτομένης μόνον ὑπὸ τῆς ἀναπνοῆς τοῦ ἀκροατηρίου, δύο σκύλοι πελώριοι ἐπροχώρησαν πρὸς ἐμὲ καὶ μὲ ὡδήγησαν εἰς τὸ ἑδώλιον τοῦ κατηγορουμένου. Κρύος ἱδρὼς μὲ περιέχεεν. Ἡ φωνὴ τοῦ προέδρου ἠκούσθη καὶ πάλιν ἐπιδλητικὴ ἐν τῇ μονοτονίᾳ της :

—«Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμόν σας ; »

Ἀπήντησα διὰ φωνῆς τρεμούσης εἰς τὰς προκαταρκτικὰς ταύτας ἐρωτήσεις. Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος ἔδωσε τὸν λόγον εἰς τὸν εἰσαγγελέα, τὸν σκύλον τοῦ γείτονος. Φεῦ! ἐγνώριζον ὅτι δὲν θὰ μοὶ ἦτο εὔνους, διότι ποτὲ δὲν ἐπερνοῦσα ἀπὸ τὸν οἰκίσκον του, χωρὶς νὰ τὸν ἐξερεθίσω καὶ χωρὶς νὰ τῷ ρίψω καὶ κομμιὰ πέτρα, βεβαίως ἄλλως τε περὶ τῆς ἀτιμωρησίας μου, διότι ἦτο δεμένος...

—«Δεσποινὶς Ζωηρὰ Φλόξ» ἤρχισεν ὁ εἰσαγγελεύς· «κατηγορεῖται ἐπὶ σκληρότητι πρὸς τὰ ζῷα. Ἐντὸς ὀλίγου τὸ δικαστήριον θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ κρίνῃ περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λεγομένων μου ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν μαρτύρων. Ἡ πρὸς τὰ ζῷα σκληρὰ συμπεριφορά σου εἶνε τοσούτῳ μᾶλλον ἀξιοκατάκριτος, καθ' ὅσον καλῶς γνωρίζεις ὅτι καὶ ἡμεῖς εἴμεθα πλάσματα τοῦ αὐτοῦ Θεοῦ, καὶ ὅτι ἑπομένως ὀφείλεις πρὸ ἡμᾶς ἀγάπην καὶ προσήνειαν. Κατὰ πρῶτον λοιπὸν λόγον εἶσαι ἔνοχος ἀγνωμοσύνης πρὸς τὸν Θεόν, κακομεταχειριζομένη τὰ ὑπ' Αὐτοῦ πλασθέντα ἄκακα ζῷα. Ἐκτὸς τούτου ὑπηρετοῦμεν ὅλας τὰς ἀνάγκας σου, σὲ βοηθοῦμεν εἰς ὅλα τὰ ἔργα σου, σηκώνομεν τὰ βάρη σου, σὲ τρέφομεν διὰ τοῦ σώματός μας, γυμνούμεθα διὰ νὰ σὲ ἐνδύσωμεν, ἀποθνήσκομεν διὰ νὰ σὲ ὑποδέσωμεν. Ἀγρυπνοῦμεν διὰ νὰ κοιμᾶσαι ἐν ἀσφαλείᾳ, φυλάττομεν τὰ ὑπάρχοντά σου, σὲ τέρπομεν διὰ τῶν ἀσμάτων μας, καταστρέφομεν τὰ εἰς τὰ συμφέροντά σου βλαβερὰ ἔντομα, διευκολύνομεν τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας· ἐν ἑνὶ λόγῳ θυσιαζόμεθα διὰ τὴν ἀνάπαυσιν καὶ εὐτυχίαν σου. Ἑπομένως εἶσαι ἔνοχος ἀγνωμοσύνης πρὸς ἡμᾶς. Κατὰ τρίτον λόγον εἶσαι ἔνοχος ἀγνωμοσύνης πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ διδασκάλους σου, παρακούουσα καὶ καταφρονοῦσα τὰς περὶ τούτου συμβουλάς των. Ὅθεν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ σὲ πᾶσαν τὴν αὐστηρότητα τοῦ δικαστηρίου, καὶ ζητῶ ἐν ὀνόματι τῆς ζωοφιλίας, τὴν παραδειγματικήν σου τιμωρίαν.»

Ἠσθάνθην ὅτι ἡ καταδίκη μου ἦτο βεβαία. Ἔκυψα τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ φοβεροῦ ἐκείνου κατηγορητηρίου, καὶ πνιγομένη ἀπὸ λυγμοὺς μετανοίας, ἤκουον τὰς καταθέσεις τῶν μαρτύρων, διαδεχομένων ἀλλήλους ἐν ἀτελευτήτῳ σειρᾷ Κατέθεσαν ἐναντίον μου ἡ γάτα μας, τῆς ὁποίας τὴν οὐρὰν εἶχον σχεδὸν ξερριζώσῃ τὴν προτεραίαν ἀπὸ τὸ τράδηγμα. ὁ ὄνος τοῦ λαχανοπώλου,τὸν ὁποῖον καθ' ἡμέραν παντοιοτρόπως ἐδασάνιζον· τὸ καναρίνι μας, τοῦ ὁποίου εἶχα ὀγάλη δύο πτερά, μία σκύλλα τῆς ὁποίας ἐν μικρὸν εἶχα πνίξῃ. Τῆς τελευταίας μάλιστα ἡ κατάθεσις ἦτο τόσον συγκινητική, οἱ θρῆνοι της τόσον σπαρακτικάρδιοι, ὥστε ὅλον τὸ ἀκροατήριον ἀνελύθη εἰς δάκρυα. Μετὰ τὰς καταθέσεις, ὁ πρόεδρος μὲ ἐκάλεσε νὰ ἀπολογηθῶ. Ἐγνώριζον ὅμως ὅτι ἦτο ἀνωφελές, καὶ μὲ φωνὴν διακοπτομένην ἀπὸ λυγμούς, ἀνεφώνησα: «Εἶμαι ἔνοχος ! »

Οἱ ἔνορκοι τότε ἀπεσύρθησαν. Διετέλουν ὑπὸ τὸ βάρος τῶν καταθέσεων,ὅτε οἱ ἔνορκοι εἰσῆλθον καὶ πάλιν. Ὁ προϊστάμενος τῶν ἐνόρκων ἔδωσεν εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου φύλλον χάρτου,καὶ μετ' ὀλίγον ἠκούσθη ἡ φωνὴ τοῦ τελευταίου, ἀπαγγέλλουσα τὴν ἑτυμηγορίαν :

« Κατηγορουμένη ! Οἱ ἔνορκοι συσκεφθέντες, σὲ εὑρίσκουσιν ἔνοχον τριπλοῦ ἐγκλήματος : Ἀγνωμοσύνης πρὸς τὸν Θεόν, ἀγνωμοσύνης πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ διδασκάλους σου, καὶ ἀγνωμοσύνης πρὸς ἡμᾶς, τὰ παντοιοτρόπως εὐεργετήσαντά σε ζῷα· ἐγκλήματος προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ. . . (ἐδῶ ὁ πρόεδρος συνεβουλεύθη τὸν κώδηκά του) 659ον ἄρθρου τοῦ Κώδηκος καὶ τιμωρουμένου διὰ θανάτου. Λαμδάνοντες ὅμως ὑπ' ὄψει τὴν εἰλικρινῆ ὁμολογίαν σου, μετριάζομεν τὴν ποινήν σου εἰς δεκαετῆ φυλάκισιν, καὶ . . . . .

★

Ἐξύπνησα. Ἀπεκόμισα ὅμως τὸ ἠθικὸν τοῦ ὀνείρου δίδαγμα.

ΖΩΗΡΑ ΦΛΟΞ

(*) Ἴδε τὰ Ἀποτελέσματα ἐν σελ. 174 τοῦ 20ου φύλλου.

ΕΓΓΟΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

(Συνέχεια· Ἴδε σελ. 171.)

Διὰ τοῦτο ὁ νεαρὸς εὐγενὴς ἐλατρεύετο ἀπὸ ὅλους, καὶ κανεὶς δὲν διεμαρτύρετο διὰ τὸν κάπως παράδοξον τρόπον, διὰ τοῦ ὁποίου εἶχεν ἀνακτήσῃ τὸνομα του καὶ τὴν περιουσίαν του.

Ἐν τούτοις ὅλοι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχουν τὰς ἰδίας καλὰς διαθέσεις, οἱ δ' ἐκ πλαγίου συγγενεῖς, ὅσοι ἔτρεφον τὴν διαψευδομένην ἤδη ἐλπίδα νὰ κληρονομήσουν τὴν Δαμπιέρρην, ἠμφισδήτουν ζωηρῶς τὴν ταυτότητα τοῦ νομίμου κληρονόμου.

Διὰ τοῦτο ἡ πυργοδέσποινα ἀπεφάσισε, χωρὶς ἀργοπορίαν, νὰ ὑποδάλῃ τὸ ζήτημα ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας, τοῦ ἐπικυριάρχου.

Καὶ παρουσιάσθη εὐκαιρίαν νὰ τὸ κάμῃ, χωρὶς νὰ κινήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἰσχυρῶν ἐχθρῶν τοῦ νεαροῦ κόμητος, καὶ νὰ τοὺς δώσῃ καιρὸν νὰ ἀντενεργήσουν.

Ὁ Βασιλεὺς Λουδοβίκος Η' εἶχεν ἀποθάνῃ, προσδληθεὶς ὑπὸ ἐπιδημίας εἰς τὸ χωρίον Μομπανσιὲ τῆς Ὠδέρνης, τὴν ὁποίαν διήρχετο ἐπιστρέφων ἀπὸ μίαν Σταυροφορίαν.

Ἡ σύζυγός του, ἡ Λευκὴ τῆς Καστίλλης, ἀνεκηρύχθη Ἀντιδασίλισσα, ἐν ὀνόματι τοῦ ἀνηλίκου υἱοῦ της. Ἐν τούτοις ἡ θέσις της δὲν ἦτο ἀσφαλής. Πολυάριθμοι δυσηρεστημένοι, ἐκ τῶν ἰσχυροτέρων ἀρχόντων τοῦ βασιλείου, συνεμάχησαν ὅπως τῇ ἀφαιρέσουν τὴν κηδεμονίαν τοῦ νεαροῦ Βασιλέως καὶ παρεμποδίσουν τὴν ἄμεσον στέψιν του, ὑπὸ τὴν πρόφασιν ὅτι οἱ ὁμότιμοι δὲν ἦσαν ἀρκετοί, καὶ ὅτι ἔπρεπε πρῶτον νὰ ἐλευθερωθοῦν καὶ οἱ κρατούμενοι αἰχμάλωτοι ἀπὸ τῆς μάχης τῶν Βωδενῶν.

Ἀλλ' ἡ βασίλισσα, γυνὴ ἀκατανικήτου θελήσεως, ἠψήφισε τὰς ἀντιρρήσεις ταύτας καὶ ἐματαίωσε πᾶσαν ἀντίδρασιν.

Ἡ στέψις λοιπὸν τοῦ Βασιλέως Λουδοβίκου Θ' ὡρίσθη διὰ τὴν 22 Νοεμδρίου, ἡ δὲ Δέσποινα τῆς Δαμπιέρρης ἀπεφάσισε νὰ ἐπωφεληθῇ τοῦ ἐπισήμου τῆς εὐκαιρίας, διὰ νὰ μεταδῇ παρὰ τῷ νέῳ Κυριάρχῳ καὶ νὰ τῷ παρουσιάσῃ τὸν ἀνευρεθέντα ἔγγονόν της.

Τὴν παραμονὴν τῆς μεγαλοπρεποῦς ταύτης τελετῆς, ἄπειρον πλῆθος κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, εὐγενῶν καὶ ἀστῶν, συνωθοῦντο παρὰ τὰς πύλας τῶν Ρημῶν, — τῆς πόλεως ὅπου ἐτελοῦντο αἱ βασιλικαὶ σκέψεις, — ἀπὸ πᾶσαν γωνίαν τοῦ βασιλείου.

Τὰ ξενοδοχεῖα ὅλα ἦσαν κατάμεστα, καὶ τὸ πρόσωπον τῶν ξενοδόχων ἤστραπτεν ἀπὸ χαρὰν καὶ ὑπερηφάνειαν, ὅταν ἀπεκρίνοντο πρὸς τοὺς ἀτυχεῖς ταξειδιώτας, τοὺς ἐκλιπαροῦντας ἓν δωμάτιον :

—Εἶνε πιασμένα ὅλα, Κύριέ μου· δὲν ὑπάρχει οὔτε μιὰ γωνιὰ εἰς τὸ σταῦλο !

Μονον ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ Ξενοδοχείου «Ἅγιος Ρῆμος» ἀπετέλει ἐξαίρεσιν τοῦ κανόνος, καὶ ἀπεκρίνετο μετὰ πολλῆς στενοχωρίας καὶ λύπης εἰς τοὺς εὐγενεῖς κυρίους, ὅσοι ἐφιλοδόξουν τὴν τιμὴν νὰ καταλύσουν ὑπὸ τὴν στέγην του.

Καὶ ἀνταποκρινομένη εἰς τοὺς στεναγμούς του, ἡ σύζυγός του ἐψιθύριζεν εἰς τόνον μομφῆς :

— Δὲν ἔχει τόπο ! Ἀκοῦς ἐκεῖ ! Ἂν ἔδιωχνες τοὺς ζητιάνους ποῦ ἀτιμάζουν τὸ ξενοδοχεῖόν σου, δὲν θὰ ἤσουν τώρα ἀναγκασμένος νὰ διώξῃς τρεῖς κόμητας, δύο βαρώνους καὶ δὲν εἰξεύρω πόσους ἱππότας !

— Γυναῖκα, ἔ, γυναῖκα ! Αὐτοὶ οἱ ζητιάνοι , καθὼς τους λές, πληρόνουν μὲ χρυσάφι Ἔ, γυναῖκα ! μὴν κυττᾶς τί χρῶμα ἔχουν τὰ ροῦχα· κύτταζε τί χρῶμα ἔχει ὁ παρᾶς . . . Ἀλήθεια,τὸ λέγω κ' ἐγώ: ἐκεῖνος ὁ γέρος Χατζῆς, ἐκεῖνη ἡ Γιφτισσα, αὐτὴ ἡ ἄλλη ἡ πτωχὴ μὲ τὸ γυιό της, δὲν κάνουν μεγάλη τιμὴ 'στὸ ξενοδοχεῖό μας· ἀφίνουν ὅμως μεγάλη ὠφέλεια . Ἄμποτε καὶ ὅλοι οἱ συνάδελφοί μου νὰ ἠμποροῦσαν νὰ ἔλεγαν τὸ ἴδιο γιὰ τοὺς πελάτες των, ποῦ ἔχουν ἕνα σωρὸ φτερὰ 'στὸ καπέλο, μὰ τὸ πουγγὶ ἀδειανό !

—Καλὲ τί λές! Νά, 'στὸ «Χρυσὸ Παγῶνι » εἶνε ὁ βαρῶνος τοῦ Κουσού,'στὸ «Λευκὸ Ἄλογο» ὁ κόμης τοῦ ..

— Μπᾶ ! διέκοψεν ὁ ξενοδόχος· μήπως δὲν θἄχωμε καὶ 'μεῖς μιὰ μεγάλη κυρία, ἐκείνη ποῦ ἔστειλε τὸν ἀρχιτρίκλινο καί της ἑκράτησε δωμάτια ;

— Χμ ! πολὺ θὰ εὐχαριστηθῇ ἀπὸ τὴν συντροφιὰ ποῦ θὰ εὕρῃ ἐδῶ, ἀπήνσεν ἡ ξενοδόχαινα. Γιὰ ἰδές, ἀλήθεια, μοῦτρα ποῦ τἄχει ὁ Χατζῆς ! Αὐτός, μάτια μου, πρέπει νὰ εἶνε παραπάνω ἀπὸ ἑκατὸ χρονῶν· θὰ εἶνε πειὸ γέρος καὶ ἀπὸ τὸν Βασιλέα τῆς Ἱερουσαλήμ, τὸν Ἰωάννην Βριέννην, ποῦ τώρα νά, ἐπέρασε ἀπὸ ἐδῶ ἡ συνοδεία του.

— Τὸ βέβαιον εἶνε πῶς δέν μας ἐνοχλεῖ καθόλου· ἀπὸ τὴν ὥρα ποῦ ἦλθε, κάθεται ἐκεῖ 'στὴν πόρτα καὶ κυττάζει τὸν κόσμο, χωρὶς νὰ βγάζῃ μιλιά.

— Ἀλήθεια, ἐκεῖνος ὁ χαμένος ὁ Οὐγονέτος δὲν θὰ γυρίσῃ τελοσπάντων ; Ἀπὸ τὸ πρωὶ ἔχει νὰ φανῇ 'στὸ ξενοδοχεῖο... τριγυρίζει τὴν πόλι μὲ κάτι μάγκόπαιδα σὰν κι' αὐτόν... Μὰ ποῦ τους 'πιτυχαίνεις,ἄνδρα μου,τέτοιους βοηθούς !

— Μήν το λὲς αὐτό, γυναῖκα, γιατὶ εἶνε θαῦμα πῶς τον βρῆκα καὶ αὐτὸν μὲ τέτοιες φούριες !.. Ὅσῳ κακὸς καὶ ἂν εἶνε, πάντα θὰ μας γυρίζῃ τὴ σούβλα...

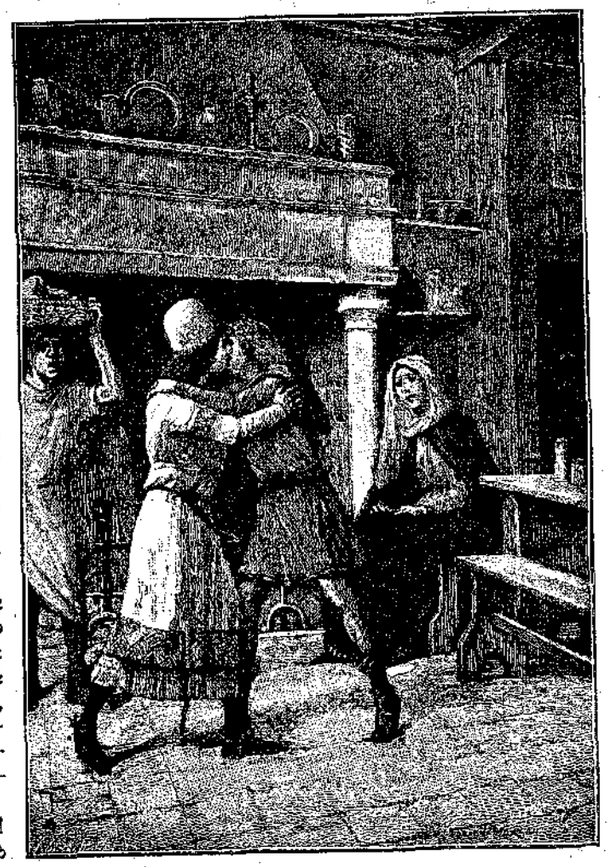

«—Γκύ ! —Γωλιέρε !» (Σελ. 182. στήλ. β'.)

— Φθάνει νὰ μὴ γυρίζῃ αὐτὸς ἔξω, ἀπὸ τὸ πρωὶ ὡς τὸ βράδυ...

Ἡ ξενοδόχος διεκόπη.

Μεγαλοπρεπὲς φορεῖον, μὲ μετάξινα παραπετάσματα, ἐπρόδαλεν εἰς τὴν ἄκραν τῆς ὁδοῦ, περιστοιχιζόμενον ὑπὸ λαμπροῦ ἐπιτελείου· ἐντὸς τοῦ φορείου ἐκάθητο γηραιὰ κυρία· ὡραῖος εὐγενόπαις, πολυτελῶς ἐνδεδυμένος, ἵππευε παρὰ τὴν θυρίδα.

Ἔσπευσε νὰφιππεύσῃ,μόλις ἐστάθη τὸ φορεῖον πρὸ τοῦ ξενοδοχείου, διὰ νὰ βοηθήσῃ τὴν εὐγενῆ κυρίαν, ἡ ὁποία ἦτο ἡ Δέσποινα τῆς Δαμπιέρρης.

— Εὐχαριστῶ, παιδί μου, εἶπε μειδιῶσα. Καὶ στηριχθεῖσα ἐπὶ τοῦ ὡραίου της ἱππότου, εἰσῆλθεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ὑψιμέτωπος πρὸ τῶν συζύγων, οἱ ὁποῖοι ἔκλινον ταπεινῶς καὶ ἐδαφιαίως, διὰ νὰ κούσουν τὰς διαταγὰς τοῦ ἀρχιτρικλίνου.

Ἐπὶ τοῦ κατωφλίου, ὁ Γωλτιέρος ἐξαίφνης ἐσταμάτησε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Ἄπελπις διὰ τὴν σύλληψιν τοῦ φίλου του, ὁ Γκύ, χωρὶς νὰ δώσῃ ἀκράσιν εἰς τὰς ἱκεσίας τῆς μητρός του, διηυθύνθη πρὸς τὸ στρατόπεδον τῶν πολιορκητῶν, διὰ νὰπελευθερώσῃ τὸν πιστόν του ἱπποκόμον, ἀποκαλύπτων τὸνομά του καὶ παραδιδόμενος αὐτός

Καθ' ὅλον ὅμως συνήντησε δύο στρατιώτας, γελῶντας καὶ σχολιάζοντας τὸ ἀστεῖον πάθημα τοῦ ἀρχηγοῦ των, ἔμαθε δὲ οὕτω ὅτι ἡ μεγαλόψυχος ἀπάτη τοῦ Γωλτιέρου εἶχεν ἀποκαλυφθῆ καὶ τιμωρηθῆ σκληρῶς.

Ἔγινεν ἔξω φρενῶν, ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ τῶν πόνων καὶ τῆς ταπεινώσεως, τὴν ὁποίαν ὑπέστη δι' ἀγάπην του ἐκεῖνος, καὶ τὸν ἐζήτησε παντοῦ, ἐρωτῶν τοὺς χωρικοὺς καὶ τοὺς ἁλιεῖς τῶν περιχώρων, χωρὶς νὰ τὸν μέλῃ ἂν ἐξετίθετο εἰς κίνδυνον

Ἐπὶ τέλους, μία γραῖα Φλαμανδή, μετὰ πολλοὺς δισταγμούς, τῷ ἀπεκάλυψεν ὅτι εἶχε δώσῃ εἰς μίαν Γύφτισσαν ὀλίγας ἀταγόνας οἴνου, διὰ νὰ πλύνῃ τὰς πληγὰς ἑνὸς νέου, τὸν ὁποῖον εἶχε πάρῃ εἰς τὸ ἀμάξι της.

Ὁ Γκὺ ἀνέπνευσεν· ὁ ἀδελφός του εἶχε σωθῆ, ἐννοήσας δὲ ἀπὸ τὴν περιγραφὴν τῆς Φλαμανδῆς, ὅτι ἡ Γύφτισσα μὲ τὸν κόρακα, θὰ ἦτο ἐκείνη τὴν ὁποίαν εἶχον ὑπερασπισθῆ ἄλλοτε, καθησύχασεν ἀκόμη περισσότερον.

Ὁπωσδήποτε, ὅταν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν μητέρα του, ἐδήλωσεν ὅτι προπαντὸς ἄλλου καὶ ἐπὶ πάσῃ θυσίᾳ ἔπρεπε νὰ ἐπανεύρουν τὸν Γωλτιέρον.

Ἡ Μαργαρίτα ἀντέστη ἀσθενῶς. Κατὰ βάθος ἦτο ὑπερήφανος διὰ τὸ αἴσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς ἀφοσιώσεως, τὸ ὁποῖον ἐμαρτύρει ἡ ἐπιμονὴ τοῦ υἱοῦ της. Ἐκτὸς τούτου, καὶ αὐτὴ ἀτομικῶς ἠσθάνετο ζωηρότατον ἐνδιαφέρον περὶ τῆς τύχης τοῦ εὐγενοῦς παιδίου, τὸ ὁποῖον ἐθυσιάσθη διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ κυρίου του.

Οὕτω λοιπόν, χωρὶς νὰνησυχήσουν περὶ τῆς Λίλλης, ἡ ὁποία ἔμενεν ἄνευ ἀρχηγοῦ, μήτηρ καὶ υἱὸς διηυθύνθησαν πρὸς τὴν Καμπανίαν, ἀκολουθοῦντες τὰ ἴχνη τοῦ Γωλτιέρου.

Δυστυχῶς τὰ ἴχνη αὐτὰ ἦσαν πολὺ δυσδιάκριτα, διότι ἡ Μάγδα, φοβουμένη τοὺς ἐχθροὺς τοῦ παιδίου, ἐφρόντιζε τρόπον τινὰ νὰ τὰ ἐξαλείφῃ, κάμνουσα ἐλιγμοὺς ἀσκόπους καὶ ἐπιστρέφουσα συχνάκις πρὸς τὰ ὀπίσω. Ἀδύνατον νὰ τὴν παρακολουθήσῃ κανείς!

Τὴν πρωΐαν τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἡ Μαργαρίτα καὶ ὁ Γκὺ ἔφθασαν εἰς Ρήμας, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι εἰς τὴν πολυκοσμίαν τῆς μεγάλης πανηγύρεως, δὲν ἦτο ἀπίθανον νὰ συναντήσουν κανένα καὶ μάθουν κάτι περὶ Γωλτιέρου.

Καὶ δὲν ἠπατήθησαν.

Τὸ πρῶτον γνωστὸν πρόσωπον ποὺ εἶδε ὁ Γκύ, ἦτο ἡ Γύφτισσα. Καὶ ἐκείνη ἐξ ἄλλου ἀνεγνώρισε τὸν φίλον τοῦ παιδίου, τὸ ὁποῖον ἐθεώρει ὡς τὸν Γκὺ τῆς Δαμπιέρρης. Δὲν ἠρνήθη λοιπὸν νὰ τῷ δώσῃ πάσας τὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας τῇ ἐζήτησε, καὶ πλήρης χαρᾶς ὁ Γκὺ ἦτο ἕτοιμος νὰ καταπείσῃ τὴν μητέρα του νὰ διευθυνθοῦν εἰς Δαμπιέρρην, ὅταν εἶδον εἰσερχομένην εἰς τὴν αἴθουσα τοῦ Ξενοδοχείου γηραιὰν κυρίαν μεγαλοπρεποῦς ἐξωτερικοῦ, συνοδευομένην ὑπὸ νεαροῦ ἀκολούθου.

Ἐξαίφνης διπλῆ κραυγὴ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὰ χείλη τῶν δύο παιδίων:

— Γκύ!

— Γωλτιέρε!

Καὶ ἔπεσαν εἰς τὰς ἀγκάλας ἀλλήλων, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπαρουσιάσθη καὶ ὁ Οὐγονέτος μὲ κάνιστρον τροφίμων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἀπέμεινεν δ' ἐκεῖ μὲ τὸ στόμα ἀνοικτόν, ἄναυδος καὶ ὡσεὶ ἀπολιθωθεὶς ἐκ τῆς ἐκπλήξεως.

Ὁ πέπλος, ὁ ὁποῖος ἐκάλυπτε τὴν διάνοιαν τοῦ Γωλτιέρου, ἐσχίσθη εὐθὺς καθὼς ἐπανεῖδε τὸν προσφιλῆ του Γκύ, ἡ μνήμη του ἀφυπνίσθη ἀποτόμως, καὶ ὑποκλινόμενος πρὸ τοῦ κυρίου του:

— Χωρὶς νὰ το ἠξεύρω, χωρὶς νὰ το θέλω, ἰδιοποιήθην τὴν θέσιν σου, ἀγαπητέ μου Κύριε, τῷ εἶπε· σοῦ ζητῶ συγνώμην καὶ σεῖς, Δέσποινα, μή με παρεξηγήσετε, σᾶς παρακαλῶ· ἡ ἀπάτη ἦτο ἀκουσία ἐκ μέρους μου τοὐλάχιστον, προσέθεσε ρίπτων βλέμμα μομφῆς πρὸς τὴν Μάγδαν.

— Μὰ κ' ἐγὼ δὲν πταίω καθόλου, εἶπεν ἡ Γύφτισσα· σὺ ὁ ἴδιος εἶπες ὅτι εἶσαι ὁ Γκὺ τῆς Δαμπιέρρης, ὅταν σὲ ἠρώτησαν οἱ στρατιῶται...

— Ναί, ἔχεις δίκιο. Καὶ πάλιν σᾶς ζητῶ συγνώμην, Δέσποινα, δι' ἀγάπην τοῦ ἐγγόνου σας... τοῦ ἀληθινοῦ.

Ἡ μάμμη δὲν ἀπεκρίθη· ἐφαίνετο στενοχωρημένη, καὶ παρετήρει, σείουσα τὴν κεφαλήν, τὸν πραγματικὸν διάδοχον τῶν κομήτων τῆς Δαμπιέρρης καὶ τῆς Φλάνδρας.

Ἦτο δυνατόν;

Ἡ στενοχωρία της καὶ ἡ ὀργή της ἐξεδηλοῦντο, χωρὶς νὰ θέλῃ, διὰ τοῦ ψυχροῦ καὶ περιφρονητικοῦ της ὕφους.

Ὁ ἐγγονός της ὅμως ἐφαίνετο τερπόμενος ὑπερβολικὰ ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἐπεισόδιον, καὶ ἐν ᾧ ἡ μήτηρ του ἐχαιρέτα βαθυσεβάστως τὴν γηραιὰν πυργοδέσποιναν, ἐκεῖνος ἐστράφη πρὸς τὸν φίλον του καὶ τῷ εἶπε γελῶν:

— Μοῦ φαίνεται, ὅτι ἡ σεβαστή μου γιαγιὰ δὲν εἶνε καὶ τόσον ἐνθουσιασμένη ἀπὸ τὴν ἀντικατάστασιν!

["Επεται συνέχεια.] ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

[Κατὰ τὸ Γαλλικὸν τοῦ Arthur Dourliac.]

ΕΛΛΙΑ ΚΑΙ ΣΥΚΗ

[Μῦθος Αἰσώπου.]

Εἰς τὰ χρόνια τὰ παληὰ
Λέει περήφανη ἐλιὰ
Σὲ συκιὰ ξεφυλλισμένη:

«—Σὰν ἐμὲ 'στὴ γειτονιὰ
Δὲν ὑπάρχει ἄλλη καμμιὰ
Τόσο νάνε φουντωμένη

Κ' ἐνῷ σ' εἰσ' ἐλεεινή,
Σὰν τὸ σκέλεθρο γυμνὴ
Κ' ἔχεις τὰ κλαδιά σου ξύλα,

Μ' ὅλη ἐγὼ τὴ χειμωνιὰ
Λυγερὰ ἔχω τὰ κλωνιά,
Καὶ στολίζομαι μὲ φύλλα!...»

Μὰ τὴν ἴδια αὐτὴ βραδιὰ
Μὲ τὸν παγερὸ Βοριᾶ
Καθὼς ἔπεσε τὸ χιόνι,

Στέκει ἐπάνω 'ς τὰ κλωνιὰ
Τῆς ἐλιᾶς, κ' ἡ πογωνιὰ
Φύλλα κι' ἄνθη τῆς παγώνει...

Μὰ εἰς τὰ ξύλα τὰ γυμνὰ
τῆς συκιᾶς, καθὼς περνᾷ,
ἐεγλυστράει, δὲν στέκει, λυόνει.

Ι. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Ἀστὴρ τοῦ Βέγα ἐμφανιζόμενος εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ θεάτρου, ζητεῖ θεωρεῖον.

—Γιὰ τὴν *Μήδειαν*; τὸν ἐρωτᾷ ὁ ταμίας.

— Ὄχι, καλέ· γιὰ μένα!..

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀθηναίου Ἴμπου [Ε]

* * *

Ὁ Κουριοκεφαλάκης πρὸς τὸν ἀδελφόν του:

— Νὰ ἰδῇς ποῦ ὕστερ' ἀπὸ λίγα χρόνια ἡ Διάπλασις δὲν θὰ ἐκδίδεται πλέον.

— Καὶ γιατί;

— Μὰ νά, γιατί ὅλοι οἱ συνδρομηταί της θὰ μεγαλώσουν καὶ ἔσει θὰ μείνῃ χωρὶς συνδρομητάς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀλεξανδρίου Ρόδου

* * *

Εἰς τὴν ἐξοχήν.

Ἡ Μαρίκα ἤθελε νὰ κόψῃ φράουλες, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμα νὰ ἔμβῃ εἰς τὸν κῆπον.

—Μὴν εἶνε κανένας σκύλος μέσα; ἐρωτᾷ τὸ μικρὸν χωριατόπουλον, ποὺ ἐστέκετο ἀπέξω.

—Εἶνε ὁ ἀδελφός μου ὁ Παναγιώτης! ἀπαντᾷ ἀφελῶς ἐκεῖνο.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μαγνησίας Αἴλιοῦ [Ε]

* * *

Ἐν καιρῷ βροχῆς.

— Γιατί, Κοῦλα μου, εἶσαι ἔτσι λυπημένη;

— Μὰ δὲν βλέπεις, Νίκο, ποῦ βρέχει καὶ δὲν μπορῶ νὰ ἔβγω νὰ ποτίσω τὰ λουλούδια μου;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πενθούσης Καρδίας

* * *

— Πῶς ἤθελα νὰ σοῦ ἔκφεφε τὸ λαχεῖον, Μίμη!

— Μπᾶ! καὶ γιατί τόση καλωσύνη;

— Γιὰ νὰ τἀρκάσω ἐγώ, νὰ!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φάρου τῆς Ξηρᾶς

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΕΙΣΕΥΡΩ, εἰξεύρω πολὺ καλὰ τί κάμνουν τώρα αἱ φίλαι μου: Πρῶτον, εἶνε κατενθουσιασμένοι ἀπὸ τὴν ἔκκλησιν, τὴν ὁποίαν ἐδημοσίευσα εἰς τὸ Παράρτημα, καὶ προπάντων ἀπὸ τὰ πρῶτα Ἀποτελέσματα τοῦ Ἑρμάνου, τὰ ὁποῖα ἐφάνησαν εἰς τὸ Δελτίον. Δεύτερον, ἀντιγράφουν εἰς τριπλοῦν τὴν Ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν θὰ στείλουν εἰς τρεῖς φίλους των— μὴ συνδρομητάς μου, ἐννοεῖται,—διὰ νὰ λάβουν καὶ αὐτοὶ μέρος εἰς τὸν Ἕρανον...

Ἔ, δὲν εἶν' ἔτσι;... Ἀλλὰ θὰ μου 'πῆς: Καὶ ποῦ τα ἠξεύρεις αὐτά; Ἄ, μοῦ τα εἶπε τὸ πουλάκι μου. Ἔχω ἕνα πουλάκι ποὺ μοῦ τα λέγει ὅλα· καὶ πρὶν νὰ ἔλθῃ ἀκομη ὁ ταχυδρόμος, μὲ τοὺς σωροὺς τῶν γραμμάτων σας...

"Ὄχι, Ἀταβύριον Ρόδου, δὲν θὰ ἐπροκήρυττα Διαγωνισμὸν Ξεσπαθώματος μὲ Βραβεῖα καὶ ἀμοιβάς. Οἱ φίλοι μου πρέπει νὰ συνεθισουν νὰ ἐργάζωνται ἀριλοκερδῶς καὶ ἄνευ ὑστεροβουλίας ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ καλοῦ. Ἀρκετὸν κέντρον ἀμίλλης εἶνε ἡ δημοσίευσις τοῦ Δελτίου τοῦ Ξεσπαθώματος περισσότερον δὲν χρειάζεται. Τὸ καλὸν παράδειγμα δίδεται, καὶ ἂν σήμερον ξεσπαθόνουν ὀλίγοι, αὔριον θὰ τους μιμηθοῦν περισσότεροι [Ε] διὰ τὴν ποικίλην καὶ ὡραίαν ἐπιστολήν σου.

Κόρη τοῦ Ἀσωποῦ [Ε] εἶνε παρεπτὸν νὰ σου εἴπω πόσον μοῦ ἤρεσεν ἡ πρώτη ἐπιστολή σου καὶ ὅτι ἐπιθυμῶ νὰ μου γράφῃς συχνά. Λυποῦμαι μόνον, ποὺ δὲν εἰμπορῶ νὰ χρησιμοποιήσω τὰς ὡραίας αὐτὰς Ἀσκήσεις, διότι στέλλονται μετὰ τὸν Διαγωνισμόν. Ἀλήθεια ὅμως, τὸ νὰ μου στέλλῃς Ἀσκήσεις κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, εἰς τὸ ἴδιον χαρτὶ τῆς ἐπιστολῆς καὶ πρὶν κηρυχθῇ Διαγωνισμός, αὐτὸ σημαίνει ὅτι δὲν ἀνέγνωσες τὸν Ὀδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ· καὶ χωρὶς τὸν Ὀδηγόν, ὁ συνδρομητὴς δὲν εἰμπορεῖ νὰ κάμῃ οὔτε βῆμα ἀπρόσκοπτον.

«Ὠφελοῦμαι καὶ ἐγὼ τῆς περιστάσεως,— μοῦ γράφει ἡ *Ἑλένη Σ. Ρ. Λουκάτου*, εἰς τὸ τέλος τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἀδελφῆς της,—διὰ νὰ σου στείλω τοὺς θερμοτέρους μου ἀσπασμούς, καὶ διὰ νὰ σου εἴπω ὅτι οἱ συνδρομηταί σου ὅλοι εἶνε ἀγγελούδια, τῶν ὁποίων τὰ πτερὰ μόνον λείπουν! Βροχηδὸν μοῦ φθάνουν αἱ *κάρται* των, μ' ἐκδηλώσεις συμπαθείας πρὸς τὴν ταπεινήν σου συνδρομήτριαν, ἡ ὁποία εἶνε κατενθουσιασμένη.»

Δὲν εἰμπορῶ, *Ψάρι τῆς Ξηρᾶς*, νὰ δημοσιεύσω περισσότερα Π. Πνεύμαχα, διότι δὲν το ἐπιτρέπει ὁ χῶρος· σὺ ὅμως δὲν πρέπει νὰ ἔχῃς παράπονον· συχνὰ σοῦ δημοσιεύω, διότι καὶ πολλὰ μου στέλλεις καὶ ὡραῖα εἶνε. Εἰπὲ εἰς τὸν μικρὸν σου ἀδελφὸν ὅτι κάθε δεκαπέντε θὰ ἔχῃ Φασουλάκην. «Ἀθηναϊκοὶ Περίπατοι» τρεῖς ἢ τέσσαρες ἀκόμη θὰ γίνουν εἰς τὸ Μουσεῖον, καὶ ἔπειτα θἀρχίσῃ ἡ Ἀκρόπολις.

Θαυμαστὰ τῶν Ὡραίων Τεχνῶν, οἱ φθόγγοι τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς εἶνε: πᾶ, βοῦ, γᾶ, δῖ, κέ, ζῶ, νῖ. [Ε] διὰ τὰ χαριτωμένα νέα περὶ τοῦ ἀνδριάντος Κολοκοτρώνη, ὧν ἀνομένου καὶ συνέχειαν.

Ζιζάνιον τοῦ Ἀρσακείου, (Ο. Ω.) αὐτὸ προτεμῶ ἀπ' ὅλα ὅσα κρατεῖς, προπάντων δὲ ἀπὸ τὸ πρῶτον, τὸ ὁποῖον οὔτε ἐννοῶ. Πάρα πολλοὺς ἀσπασμοὺς στέλλεις, καὶ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ τους ὀνομασιεύσω ὅλους· δι' αὐτὸ δὲν πιστεύω νὰ θυσαρεστηθῆς... Ὅαφ διὰ τὸ ψευδώνυμόν σου, ἐλπίζω ὅτι τὸ προτείνεις κατ' εὐφημισμὸν καὶ ὅτι κάθε ἄλλο παρὰ ζιζάνιον εἶσαι.

Φάκελα τῆς Νυκτὸς [ΕΕ] διὰ τὴν εὐφυεστάτην ἐπιστολήν. Ἐγὼ ὅμως νομίζω, ὅτι ἡ ἐμπλουτίζα δὲν ἐπῆλθεν ὡς τιμωρία διὰ τὸ πρωταπριλιάτικον ψεῦμά σου, διότι δὲν ἦτο ἀμάρτημα, οὔτε εἶχες ἀνάγκην νὰ ζητήσῃς συγγνώμην δι' αὐτό. Τὸν μικρὸν Δημοσθένην ἀσπάζομαι ἐγκερδίως, καὶ εἰπέ του νὰ μεταλώσῃ γρήγορα διὰ νὰ μου γράφῃ. Ἔστειλα ὅ,τι ἐζήτησες.

Εὐχαριστῶ πολύ, Ζωφερὸν Νέφος, διὰ τὴν τόσῳ θερμὴν καὶ εἰλικρινῆ ἀγάπην σου. Νομίζω κ' ἐγὼ ὅτι καλὸν θὰ ἦτο νὰ ἰδρυθῇ καὶ ἐν Χαλκίδι τοιοῦτος Σύλλογος, ἀφ' οὗ ὑπάρχουν εἰς τὰς πλείστας πόλεις, ὅπου εἶνε συνδρομηταί μου. Ἴσως ἂν ἐπιμείνῃς θὰ το κατορθώσῃς. Αἱ λύσεις, περὶ ὧν ἐρωτᾷς, θεωροῦνται ὡς ὀρθαί.

Γοῦφτυε Δημ. Χωστῆ, τὸ ψευδώνυμον τὸ ὁποῖον ἐπιθυμεῖς, εἶνε ἐλεύθερον καὶ δύνασαι νὰ το μεταχειρίζεσαι. Ἐπειδὴ δὲ διὰ πρώτην φορὰν λαμβάνεις ψευδώνυμον, δὲν ὤφειλες νὰ το πληρώσῃς— τοῦτο γίνεται μόνον δι' ἀλλαγὴν ψευδωνύμου,—ἐπομένως γράψε μου τί ἐπιθυμεῖς νὰ σου στεῖλω ἀντὶ τῆς δραχμῆς.

Σὲ συγχαίρω, *Ζωηρὰ Φλόξ*, διὰ τὸ βραβεῖον, καὶ ἀναμένω τὴν φωτογραφίαν σου πρὸς δημοσίευσιν.

Καστανή, δεκτὸν τὸ νέον ψευδώνυμον, Κ' ἐγὼ δὲν σε εἶχα λησμονήσῃ καὶ ἤμουν πολὺ λυπημένη διὰ τὴν στέρησίν σου· καὶ οἱ φίλαι μας, ὅσοι σε ἤξευραν μὲ τὸ παλαιὸν ψευδώνυμον, στοιχηματίζω ὅτι σ' ἐνθυμοῦνται ἐπίσης. Ἡ ἐπιστολή σου χαριτωμένη, μὲ τὴν τριάδα τῶν ὡραίων μαργαριτῶν.

Πόσον καιρὸν εἶχες νὰ μου γράψῃς, *Ποικιλαρθίε*;.. Ἂς εἶνε· ἂς ἐλπίσω ὅτι τώρα θὰ εἶσαι τακτικωτέρα. Τὸ ψευδώνυμόν σου εἰμπορεῖς νὰ το σβύνῃς ἀπὸ τὰ τετράδια ποὺ λαμβάνεις, διὰ νὰ τα δείχνῃς χωρὶς κίνδυνον ἀποκαλύψεως. Τὸν α"Εγγονον Αὐτοκράτορας» θὰ διαδεχθῇ μετ' ὀλίγον ἄλλο μυθιστόρημα, ὄχι ὅμοιον—τοῦτο θὰ ἦτο μεγάλη μονοτονία,— ἀλλ' ἐπίσης ὡραῖον.

Εἶμαι πολὺ εὐτυχής, *Ἴον τοῦ Ἀγροῦ* [ΕΕ] διότι αἱ φίλαι μου πρωτεύουν εἰς ὅλα. Ἐκ τῆς ὡραίας ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἐπιστολῆς σου, μανθάνω μὲ μεγάλην μου χαρὰν ὅτι καὶ φέτος φίλαι μου θὰ συναγωνισθοῦν διὰ τὸ Ράλλειον Βραβεῖον. —Ἐλπίζω ὅτι τώρα θὰ μου γράφῃς συχνότερα.

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν μου καὶ τοὺς Διαγωνισμούς μου τοὺς νέους μου φίλους: *Θυαλλίδα* (Μ. Κ. αὐτὸ ἐξέλεξα·) *Ἰσθμὸν τῆς Λευκάδος* (Χ. Α. Κ.) *Ἀηδόνα τῆς Ἀνοιξεως* (αὐτὸ ἐξέλεξα, καὶ χωρὶς ἀρχικά·) *Ἐξαρθρωμένο Νεηρδοπαστο* [δεκτὸν· σοῦ ἔστειλα Χάρτην τῶν Λύσεων·) *Παρθενὸν τοῦ Εὐρίπου* (χωρὶς ἀρχικά·) *Ἄνθος τοῦ Μαΐου* (Χ.Κ. αὐτὸ ἐξέλεξα·) *Ἀστροθαλασσίτην* (Α. Σ. καλὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὰς ἐξετάσεις· ἀπὸ ὅσα ψευδώνυμα ἀπρότεινες, μοῦ ἤρεσε καλλίτερα τὸ τρῶτον·) καὶ *Μικρὸν Αὐλητὴν* (Γ. Χ. αὐτὸ προτιμῶ.)

Ἀσπασμοί, πληροφορίαι: Τὸ *Ἀταβύριον Ρόδου* πληροφορεῖ τὸν *Κεραμοδόγατον*, ὅτι Ἀταβύριον ὀνομάζεται τὸ ὑψηλότερον ὄρος τῆς νήσου Ρόδου· —ἡ *Ἰόνιος Ἠῶς* ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ τὸ ὄνομα τῆς *Ἀττικῆς Μούσης* εἴτε δι' ἐπιστολῆς εἴτε διὰ τετραδίου Μ. Μυστικῶν, καὶ οὕτω νὰ γνωρισθοῦν, διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ ἐκφρασθεῖσα ἐπιθυμία της·— ἡ *Σπαρτιᾶτις Χειλωνὶς* ἀσπάζεται τὴν *Βασιλικὴν Χαραλάμπους*, ἡ δὲ *Καμφρδία τῆς Ζωῆς* χαιρετᾷ τὸν *Ἡρακλέα Ἀναστασιάδην*·— τὸ *Ψάρι τῆς Ξηρᾶς* πληροφορεῖ τὴν *Ἀττικὴν Μοῦσαν* ὅτι τἀρχικά του δύναται νὰ ἴδῃ εἰς τὸ 16ον φύλλον· ζητεῖ δὲ τἀρχικὰ τῆς *Διονοσκεπόδος Λίρρης*·—ὁ *Θαυμαστὴς τῶν Ὡραίων Τεχνῶν* ζητεῖ τἀρχικὰ καὶ τὴν διαμονὴν τῆς *Τύρινθος* καὶ τοῦ *Ναυάρχου Θερβέρα*, εὐχαριστεῖ δὲ τὴν *Ναυτοπούλαν*, διότι τῷ ὑπενθύμισε τὸ ἀγαπητόν του νησί· —τὸ *Ζιζάνιον τοῦ Ἀρσακείου* ἀσπάζεται τὴν *Βασιλίδα τῆς Ἐρήμου*·— ἡ *Ἔκλειψις Ἡλίου* ἀσπάζεται τὴν *Ἀεροναυτοπούλαν*·—ἡ *Αἰκατερίνη Π. Καράτσαλη* δέχεται ἀνταλλαγὴν καχυδρομικῶν Δελταρίων ἐκ πάσης πόλεως, διότι κάμνει καὶ αὐτὴ συλλογήν. Ὅστις ἔχει τὴν καλωσύνην, δύναται νὰ τῇ στείλῃ ἀπ' εὐθείας ὡς ἑξῆς: Mlle Catherine P. Caratzalis, Strada Fructelor No 2, Constanta, Roumanie· ἐκείνη δὲ θἀνταποδίδῃ διὰ δελταρίων τῆς Ρουμανίας· — ἡ *Φοινικὶς* ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ *Βετερανοῦ Σιγωπέως*, διότι καὶ αὐτὴ εἶνε Σιγωπίς· — ὁ *Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης* πληροφορεῖ τὴν *Ρουμπίναν Ζορμπᾶ* ὅτι τῇ ἔστειλεν ἀπ' εὐθείας ἐπιστολήν, δι' ἣς τῇ ἀπεκάλυπτε τὸνομά του, καὶ τὴν ἐρωτᾷ ἂν τὴν ἔλαβεν·—ἡ *Κόρη τοῦ Λάλα* ἀσπάζεται τὴν *Εὐγενίαν Οἰκονομοπούλου* καὶ ζητεῖ μετ' αὐτῆς ἀλληλογραφίαν· — ἡ *Ἔνδοξος Ψαριανὴ* ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ τὰ ὀνόματα τῆς *Τρυγώνας* καὶ τοῦ *Ἠλίου τῆς Αὐγῆς*, δι' ἀνταλλαγὴν Μ. Μυστικῶν·— τὸ *Ἄστρο Ἀραπάκι* ἀσπάζεται τὸ *Μεσολογγιτάκι* καὶ ζητεῖ τἀρχικά του· — ἡ *Μαρία Δ. Καββαδία* ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ τὴν *Ἑλένην Γκάε*·—ἡ *Ἐρμιόνη Δ. Καββαδία* εὐχαριστεῖ τὴν *Τρυγώναν* διὰ τὰ συλλυπητήριά της, καὶ ζητεῖ τὸνομά της·—τὸ *Κῦμα τῆς Λευκάδος* ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ τὴν *Ἑλένην Καραπαύλου* καὶ *Εἰλικρινῆ Φιλίαν*·—τὸ *Ζωφερὸν Νέφος* ἀσπάζεται τὸν *Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα* καὶ ζητεῖ τἀρχικά του· —ἡ *Βασιλὶς τῆς Ἐρήμου* ἀσπάζεται τὴν *Ὡραίαν Κέρκυραν* καὶ τὴν *Ἐλπίδα*, τὴν ὁποίαν συλλυπεῖται διὰ τὸν θάνατον τῆς Γιαγιᾶς της·—ἡ *Αὐτοκράτειρα Εὐδοξία* ζητεῖ τὸ ὄνομα τῆς *Τσούγρας*· — ὁ *Μικρὸς Γυμνασιόπαις* ζητεῖ τἀρχικὰ τοῦ *Θεατένους*·—ὁ *Ἀγγουρολογιώτατος* πληροφορεῖ τὸν *Θεατένην* ὅτι τῷ ἔγραφε καὶ ἐκ νέου, ἀφ' οὗ, ὡς φαίνεται, ἡ προηγουμένη του ἐπιστολὴ ἐχάθη· — ἡ *Καστανὴ* ἀσπάζεται τὸ *Ἔαρ τῶν Καρδιῶν*·—τὸ *Ἴον τοῦ Ἀγροῦ* εὐχαριστεῖ εἰς τὴν *Ἀεροναυτοπούλαν* χρόνια πολλὰ διὰ τὰ γενέθλιά της·—ὁ *Μυστηριώδης* πληροφορεῖ τὴν *Γαϊτέν* ὅτι ἓν μόνον ἀρχικὸν ἔχει· ἂν ζητῇ περισσότερα τότε ἂς μάθῃ ὅτι πάντα τἀρχικά του, ἐκτὸς τοῦ τελικοῦ, εἶνε *μυστηριώδη*· — ἡ *Λαριταμένη Μουρίτσα* ζητεῖ τἀρχικὰ τῆς *Κυματιζούσης Θαλάσσης*·—ὀλίγαι παρελείφθησαν ἐλλείψει χώρου.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰνταλλάξουν: ἡ *Πλησιφαὴς Σελήνη* μὲ τὸν *Δόν Κολοκύθαν Πάτραν*, *Γλυκεῖαν Ἐλπίδα* καὶ *Κόδρον*·—ἡ *Βροντὴ τοῦ Διὸς* μὲ τὴν *Πειραϊκὴν Ἀδραν*, *Τσούγραν* καὶ *Ἀνεμώνην τῶν Πατησίων*·— ἡ *Ἑλληνὶς τοῦ Βορρᾶ* μὲ τὴν *Ναυτοπούλαν τῆς Ἀνδρου*, *Ὀμίχλην τῆς Ἀγγλίας* καὶ *Ἄνυχο Ἀεράκι*·—ἡ *Δημήτις Βώλου* μὲ τὴν *Περίλυπον Κερκυραίαν*, *Κερκυραϊκὴν Νίκτα* καὶ *Νεαρὸν Κερκυραῖον*·—ἡ *Κεφαλὴ τῆς Μεδούσης* μὲ τὸ *Ἔαρ τῶν Καρδιῶν*, *Νεαρὸν Κερκυραῖον* καὶ *Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης*·—ἡ *Παραούνα τοῦ Τσομαγιοῦ* μὲ τὴν *Καρδίαν ἀπὸ Πέτραν*, *Μαρίκαν δοξίου* καὶ *Ταπεινὸν Ἴον*·—ἡ *Μιμόζα* μὲ τὴν *Ἑλένην Λουκάτου*, *Τσὶν-Τσὶν - Τσάϊναμαν* καὶ *Πειραϊκὴν Ἀδραν*·—ὁ *Ἰσημερινὸς τοῦ Κόσμου* μὲ τὸν *Ναυτόπαιδα*, *Θεαγένην* καὶ *Γλυκεῖαν Ἐλπίδα*·— ὁ *Μικρὸς Γυμνασιόπαις* μὲ τὸν *Νεαρὸν Μουσικόν*, *Πενθοῦσαν Καρδίαν* καὶ *Σοφὸν Πιτσικόν*·—ἡ *Διοπτροφορεθοῦσα* μὲ τὴν *Βλαχοπούλαν*, *Σφίγγα τῶν Θηβῶν* καὶ *Κίδρον*· — τὸ *Μῆλον τῆς Ζαγορᾶς* μὲ τὴν *Ἑλληνικὴν Δόξαν*, *Μικρὸν Ἀθηναῖον* καὶ *Εὐπειθῆ Τίν*·—ἡ *Καλλίφωνος Ἀρσακειὰς* μὲ τὴν *Ροδοφωτισμένην Δύσιν*, *Κίδρον* καὶ *Ἰατρὸν τῶν Συνδρομητῶν*· — ἡ *Αὐτοκράτειρα Εὐδοξία* μὲ τὴν *Ρωσικὴν Καραμέλλαν* καὶ *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι*· — τὸ *Ἔνδοξον Σοῦλι* μὲ τὸ *Ψάρι τῆς Ξηρᾶς*·—ἡ *Βασιλὶς τῆς Ἐρήμου* μὲ τὴν *Νεαρὰν Καλλιτέχνιδα* καὶ *Βελοφόρον Ἀρτεμιν*·—ἡ *Ἀγριολέττα* μὲ τὸν *Καρχαρίαν τοῦ Φαλήρου*, *Θάλλουσαν Μυρσίνην* καὶ *Εἰλικρινῆ Φιλίαν*·—ἡ *Κυματίζουσα Θάλασσα* μὲ τὸν *Ἀστέρα τοῦ Βέγα*·—ἡ *Πολυλέκνη Σημέτα* μὲ τὴν *Ὀλγαν Πατσιάδου*·—*Ζήνις* ὁ *Δαρδανεὺς* μὲ τὸν *Φλοῖσβον τοῦ Εὐξείνου* καὶ *Μελαγχροινὴν Ἑλληνίδα*·—ἡ *Καρδία ἀπὸ Πέτραν* μὲ τὸ *Πέκ-Νίκ*, *Δουλοῦδι τοῦ Βουνοῦ* καὶ *Χρυσανθεμίδα*·—ἡ *Ἑλληνικὴ

Ληνικὴν Ναυαρχίδα — ἡ *Λιακὴ Μαργαρίτα* μὲ τὴν *Ἀμυδρὰν Λάμψιν*, *Ψάρι τῆς Ξηρᾶς* καὶ *Ἀνθούλαν* — τὸ *Ζωφερὸν Νέφος* μὲ τὸ *Πτηνὸν τῆς Ἐρήμου*. *Ἴριδα* καὶ *Ἰτέαν* — ἡ *Κόρη τοῦ Στρυμῶνος* μὲ τὴν *Καρδερίνα*, *Ἡ Θοτοιὸν Κὴν* καὶ *Ἀστέρα τοῦ Βέγα* — τὸ *Ζῆν Ζᾶν* μὲ τὸ *Ἄνθος τῆς Ἀλόης*, *Χιονοσκεπῆ Δίρφην* καὶ *Λεχωνίτικο Κεράσι* — τὸ *Μέλι τοῦ Ὑμηττοῦ* μὲ τὸ *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι*, *Σμυρνηοσσύλλαν* καὶ *Μυστικὸν Ψευδώνυμον* — ἡ *Εἰλικρινὴς Φιλία* μὲ τὸ *Πτηνὸν τῆς Ἐρήμου*, *Ταχυδρόμον Περιστεράν* καὶ *Φόρδην Μίγδην* — ὁ *Λεσκάδοδαλὲς* μὲ τὴν *Κόκκινην Ἐξοχήν*, *Σωτ. Ξ. Στασσουλόπουλον* καὶ *Ἐλένην Κοκκίνου* — ἡ *Ποιμενὶς τῆς Δίρφης* μὲ τὸν *Στεναγμὸν τοῦ Ἀνέμου*, *Κυματίζουσαν Θάλασσαν* καὶ *Μαρίδαν τοῦ Εὐρίπου* — ὁ *Πειρασμένος Καρχαρίας* μὲ τὸν *Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης*, *Ἑλληνικὸν Ἔδαφος* καὶ *Νεαρὸν Ζωγράφον* — τὸ *Ψάρι τῆς Ξηρᾶς* μὲ τὴν *Ἀργυρᾶν Συρίκταραν*, *Σαλωνίτισσαν Ἐλιὰν* καὶ *Μυστικὴν Φωνήν* — ὁ *Εὐβοϊκὸς Ὁρίζων* μὲ τὸ *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι*, *Πειρασμένον Καρχαρίαν* καὶ *Ἑλληνομαθῆ Ἀμοιροκεφάλιν* — ἡ *Ταϋγέτη* μὲ τὴν *Ἐλένην Περιβολαρακούλου*, *Τριανταφυλλένιον Κάμπον* καὶ *Ἔρασμον Οὐρανόν* — ὁ *Ἑλληνομαθὴς Ἀμερικανόπαις* μὲ τὸν *Φλοῖσβον τοῦ Εὐξείνου* καὶ *Ναυτόπαιδα Πάτμου* — ἡ *Αἰγιναία Ἀθηνᾶ* μὲ τὸν *Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα*, *Πυθιτρόφον τὸν Σάμιον* καὶ *Θεαγένην* — ἡ *Καυκασία* μὲ τὸν *Ναυτόπαιδα*, *Ἀπόγονον τοῦ Νέστορος* καὶ *Μακιμόκον* — ὁ *Ἀσαφοπαμίτης* μὲ τὸν *Φιλόσοφον Διογένην*, *Ζωφερὸν Νέφος* καὶ *Ἐλένην Ν. Κεραπούλου* — ὁ *Ἄβελ* μὲ τὸ *Λυσύχαρπον*, *Ἔνα Χιονάκι* καὶ *Αἰγιναίαν Ἀθηνᾶν*.

Ἀπὸ ἕνα γλυκὸ φελάκι στέλλει ἡ Δάφνη πρὸς τοὺς φίλους της: *Σανθὴν Νησιωτοπούλαν* (βεβαίως θὰ κάμῃς πολὺ μεγάλας προόδους μὲ τὴν καλὴν καὶ ἀγαπ[illegible] ἀξίαν διδασκάλισσαν... ἐλπίζω δέ, ὅτι [illegible] μάθημα ποὺ θὰ σοῦ δώσῃ, εἶνε τὸ νά[illegible] συχνότερα, τοὐλάχιστον ὅπως ἄλλοτε [illegible]νη) *Ἔνθοξον Ψαριανὴν* (ναί· πολὺ μ[illegible] ὐχαρίστησεν ἡ περιγραφὴ ὡραίας ἐκδρομῆς· καὶ τὸ χρόνου!) *Ἴονιον Νῆσον* (καὶ ἡ ἰδική σου ἐπίσης· εὔχομαι τόσον φκιδρῶς νὰ ἑορτάζετε πάντοτε τὸν Μάϊον·) *Ἄνθος τοῦ Ζαπείου* (ἡ πρόοασίς σου θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχές· ἂν δεχθοῦν καὶ σου στείλουν δύο τετράδια, τότε θὰ στείλῃς καὶ σὺ δύο·) *Σπαρτιάτιδα Χειλωνίδα* (νομίζω ὅτι αἱ προτάσεις, περὶ ὧν γράφεις, ἐδημοσιεύθησαν· τετράδια θὰ λάβῃς, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔχῃς περισσοτέραν ὑπομονήν· σ' εὐχαριστεῖ πολὺ ὁ κ. Φκίδων δι' ὅσα γράφεις·) *Καρδίαν ὑπὸ Πέτραν*, *Ἄσπρο Κάρβουνο* (εἶδα τὴν λύσιν· ἀλλ' ἀρ' οὐ «δὲν ὑπάρχει καλὸν λυσόχαρτον εἰς τὴν Λευκάδα», ἤτο περιττὸν νὰ τὴν στείλῃς· τὰ Π. Πνεύματα ὡραιότατα, καὶ θὰ δημοσιευθοῦν·) *Κῦμα τῆς Λευκάδος* (σήμερον ἐκλέγω ψευδώνυμον τῆς ἀδελφῆς σου· ἀγνοῶ διατί δὲν ἐδέχθησαν τὰς προτάσεις τῆς *Ἑπτανήσου* γράφε μου συχνότερα·) *Παιδικὴν Χαρὰν* [Ε] διὰ τὴν πλήρη ἀγάπης ἐπιστολήν σου· ἀλλὰ τὰ Π. Πνεύματα νὰ τα γράφῃς ἄλλοτε εἰ. ξεχωριστὸν χαρτί δὲν τα εἴπαμεν ;) *Ἐθνικὸν Ὕμνον* (μὲ τὴν ὡραίαν Προοιμιαγιάτικην ἐπιστολήν· ὁ μεθ' οὗ ζητεῖς ἄλληλογραφίαν δὲν εἶνε πλέον συνδρομητής·) *Γριγιάραν* (ἔλαβα τὸν ἐπιστραφέντα Φάκελλον· ἔλαβες τὰ Μ. Μυστικὰ ποὺ σου ἔστειλα ἄνε' αὐτοῦ ;) *Φοῖβον Ἀπόλλωνα* (φαίνεται ὅτι ἔκαμα λάθος ὁ διεκπεραιωτής·) *πρώην Φλύαρον Ψεττακὸν* (τώρα βέβαια, μετὰ τὴν ἐξήγησιν, τὰ ἐνόησα ὅλα καὶ τα εὑρίσκω μάλιστα ὡραῖοτατα·) *Μαργαριτοφόρον* (δὲν πταίω ἐγώ, πταίεις σύ, διότι δὲν μοῦ ἔγραψες ὅτι ἤθελες νὰ δημοσιευθῇ μὲ τὸν νοῦν σου· καὶ τὴν σημερινὴν πληροφορίαν σου περὶ τῶν Ἀ. 2. πῶς ἤθελες νὰ τὴν δημοσιεύσω ; μὲ τὸν νοῦν σου ἢ μὲ τὸ ψευδώνυμόν σου ; σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ἀντίγραφον τῆς «Ἑλλ. Ψυχῆς»· τὸ ἄλλο ἐστάλη πρὸς τὸν *Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης*·) *Βασιλίδα τῆς Ἐρήμου* (ἐγκρίνω ψευδώνυμον τῆς ἀδελφῆς σου, καὶ ἐπαινῶ ὅτι αὐτὴν τὴν φορὰν θὰ τὸ ἰδῇ πληροφορία περὶ καθυστερήσεως τετραδίων οὐδέποτε δημοσιεύω·) *Νεαρὸν Ζωγράφον* (πραγματικῶς, εἶνε πολὺ ὡραῖαι αὐταὶ αἱ ἐκδρομαὶ τώρα τὴν ἄνοιξιν καὶ μὲ τόσφ μεγάλης συντροφιάν, — δίδει ὑποθέσω, ὅτι ἦσθε ὅλαι οἱ μαθηταὶ τοῦ Λυκείου· δὲν εἶν' ἔτσι ;) *Γαλλικὴν Σημαίαν* (ἔστειλα, καὶ χαίρω ποῦ θὰ λάβῃς μέρος εἰς τὸν Διαγωνισμόν·) *Καυκασίαν* (ἐλήφθη·) *Ἄνθος τῆς Ἴδης*, *Κόρην τοῦ Στρυμῶνος* (βεβαίως δὲν πρέπει νὰ πελπίζεσαι ἀλλὰ νὰ προχωρῇς· ὁ ἐπ λίνων νικᾷ·) *Κυκλαμιὰν* (ὁ κ. Χατζιδάκης εὑρίσκεται τώρα εἰς Γερμανίαν, ὅπου κατεγίνεται εἰς τὰ ἀνώτερα Μαθηματικά, ὥστε δὲν του μένει καιρὸς διὰ νὰ γράφῃ ποιήματα· καὶ αὐτὰ ποὺ του ἐδημοσίευσα τελευταίως, μοῦ τα εἶχε στείλῃ πρὸ πολλοῦ καιροῦ·) *Ἀγγουρολογιώτατον Ὀδυσσέα τὸν Ἰθακήσιον* (ἔχει καλῶς·) *Ἀπόγονον τοῦ Λάση* (πρόσχαιρε λοιπὸν ἄλλοτε νὰ μὴ τρῶς πολλές... μέσπολλες ! τὸ νέον Π. Πνεῦμα καλό.. ἀλλὰ ὅποτε θέλουν ἐκεῖνα·) *Μαρίκαν Χαλκιᾶ* (μὲ ποῦ εἶνε τὸ ψευδώνυμον ; πρέπει νὰ το σημειώσῃς πάντοτε εἰς τὰς ἐπιστολάς σου·) *Χαριτωμένην Μουρίτσαν* (σήμερον τὸ λάθος διορθώνεται·) *Μυστηριώδη* κ.λ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 13 *Μαΐου* θὰ παντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 3 Ἰουλίου.

Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θέσον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῇ Χαρτίνῳ μας εἰς φακίδλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 30 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

237. Λεξιγρίφος.

Σὲ προσκαλῶ σιμά μου, ἔπειτα σὲ φωτίζω,
Καὶ βλέπεις μὲ τί τρόπον ἓν ζῷον σχηματίζω.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀγγουρολογιωτάτου [Ε]

238. Στοιχειόγριφος.

Ἓν τετράποδον γνωστόν σου, πεῖ' ἀπ' ὅλα ; [τρέχα ρώτα·
Τὸ κεφάλι μου, ἂν βγάλῃς
Στὸ κεφάλι θὰ με βάλῃς,
Κι' ἂν τὸ ἴδιο ξανακάμῃς, γίνομαι ὅ,τ' ἤμουν πρῶτα.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λυσυχάρτου [Ε]

239. Ἀναγραμματισμός.

Ἔχω κ' ἐγὼ ἕνα ὄνομα σὰν ὅλους τοὺς ἀνθρώπους,
Ποὺ θὰ το εὕρῃς βέβαια χωρὶς μεγάλους κόπους,
Φόβος νὰ μάθῃς πῶς, μπορεῖς νὰ τ' ἀναγραμ- [ματίσῃς
Καὶ ροῖχά σου, καὶ μάτια σου, καὶ μένα νὰ σκονίσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δικαβυρίου Ῥόδου [Ε]

260. Δέλτα.

★
★ ★
★ ★
★ ★
Ψ ★ ★ ★ ★

Νάνοι κατασταθεῖεν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων ὥστε νὰ ποτε-λεσθῇ : δεξιᾷ πόλις τῆς Ἀρκαδίας, ἀριστερᾷ πτηνόν, καὶ εἰς τὴν βάσιν ἰχθύς.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Θεραπαινίδος τῶν Μουσῶν [Ε]

261. Φόρδην - Μίγδην.

Καταλλήλως μεταθέτων τὰ γράμματα τῆς κατωτέρω περιέργου φράσεως (οὐχὶ ἑκάστης λέξεως ἐξαιτέρως, ἀλλὰ ὅλων ὁμοῦ) σχηματίσον γνωστὴν ἀρχαίαν παροιμίαν ἐκ πέντε λέξεων.

Ποῦ πᾶς ὀρνίθι ; ἐτὸν Ἰολκέναν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρχυναύαρχου Θεμιστοκλέους [Ε]

262—263. Μεταμορφώσεις.

1. — Τὸ ἓν *δε'* ἐξ μεταμορφώσεως νὰ γίνῃ *δύο*.
2. — Ὁ οἶνος γι' ἐπτὰ μεταμορφ. νὰ γίνῃ *ζῆθος*.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σοφοῦ Πιττακοῦ [Ε]

264—268. Μαγικὸν Γράμμα.

Τῇ ἀναλλαγῇ δύο γραμμάτων ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων διὰ *δύο* ἄλλων, πάντοτε τῶν αὐτῶν, νὰ σχηματισθῶσιν ἄλλαι τόσαι λέξεις, πᾶσαι σημαίνουσαι πτηνά :

γενειάς, ψεῦμα, καλῶς, κτίσα, κάλυξ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σύρι κ' Ἔλα [ΕΕ]

269. Διπλῆ Ἀρκοστιχίς.

Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἄποτε λοῦν δένδρον, τὰ δὲ δεύτερα θάμνον:
1. Ἔθνι κόν, ἔθνους μεγάλου. 2. Πτηνόν. 3, Κινητήριος δύναμις. 4, Ἀρχαία βασίλισσα. 5, Προφήτης.

Ἐστάλη ὑπὸ Ῥοβίστου Γυπακάρδου [Ε]

270 Φωνηεντόλιπον

μθ-γρμμτ-ν-ζος
κ-φλρ-ν-κζντος.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κόδρου [Ε]

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 13.

151. Κωμικὸς (κόμη, Κῶς.) — 152. Λέξις-ἔξις. — 153 Ἀκυροῦται.

154.
Κ
Θ Ω Σ
Ι Π Π Ο Σ
Μ Υ Κ Η Ν Α Ι

155. Κέρδη κοινῇ ζημίαν φέρει. — 156. Ὄχι, εἰμποροῦν νὰ δημοσιευθοῦν καὶ περισσότεραι. — 152. ΝΕΡΩΝ (1, Οὐς, ποῦς, βοῦς, ναῦς, ναῦς. *Νάσος*. 2. Πάρος, πάγος, κάλος, ἄλλος, ἔλος, *Ἔπος*. 3. Ὄρος, ὄνος, τόνος, Τῆνος, Ρῆνος, *Ρένος*. 4. Πάρις, πάτς, πατί, πάς, πῶς, *Ὡς*. 5. Ὄνος, δσος, πόσος, νόσος, νῆσος, *Νέσπος*.) — 158. Αἱ Ἀθῆναι εἶνε πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος. — 159. Ἅπαντας ἡ παιδεία ἡμέρους ποιεῖ. — 160. Ἡ διάπλασις τοῦ νοῦ ἐπιδιώκεται διὰ τῆς παιδείας.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

καθ' ὑψηλὴν ἐπιθυμίαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίδος ΟΛΓΑΣ

Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Μετεφράσθη ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ τῆς L. T. Μεαδ ὑπὸ Ἰουλίας Α. Σωμάκη.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

Ὀγκώδης τόμος μὲ 60 εἰκονογραφίας

ΤΙΜΑΤΑΙ

Ἄδετος φρ. 6 — Χρυσόδετος φρ. 8.

ΕΠΙ ΧΑΡΤΟΥ Α' ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Ἄδετος φρ. 7 — Χρυσόδετος φρ 10.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1900.